

Arrest

nr. 242 419 van 19 oktober 2020
in de zaak X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kazachse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 april 2020 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 augustus 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BRAUN, die *loco* advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verwerende partij geeft het volgende feitenrelaas weer in haar nota met opmerkingen:

“De heer R. I., verder verzoeker, is geboren op 02-06-1992 en heeft de Kazachse nationaliteit. Op 31.01.2000 kwam hij met zijn moeder (R. E.), zijn broer (R. A.) en zijn grootmoeder (R. L., overleden op 04.06.2014) voor het eerst in België aan. Zijn moeder diende een asielaanvraag in op 31.01.2000 en aangezien haar kinderen op dat moment nog minderjarig waren, volgden zij de asielprocedure van de moeder.

Op 09.02.2000 werd een “Beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten” genomen. Deze beslissing werd nog diezelfde dag aan zijn moeder betekend.

Op 10.02.2000 werd een dringend beroep ingediend bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS). Op 29.11.2000 nam het CGVS een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf, beslissing aangetekend aan zijn moeder verstuurd.

Op 22.12.2000 werd bij de Raad van State (hierna: RvS) een verzoek tot schorsing van de beslissing d.d. 29.11.2000 ingediend.

Bij vonnis van 24.01.2001 werd hij door de Jeugdrechtbank van Dendermonde onder toezicht gesteld wegens het plegen van diefstallen.

Op 13.12.2001 heeft de RvS het verzoek tot nietigverklaring van de beslissing d.d. 29.11.2000 verworpen, beslissing ter kennis gebracht via de post d.d. 29.01.2002.

Op 25.06.2004 trad zijn moeder te Temse in het huwelijk met A. R. A. T. (geboren te Beveren op 09.12.1961, van Belgische nationaliteit).

Zijn moeder diende op 06.11.2004 een "Aanvraag tot vestiging als echtgenote van A. R. A. T." (bijlage 19) in. Zijn moeder werd diezelfde dag ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Op 07.07.2005 diende hij een "Aanvraag tot vestiging als bloedverwant in de nederdalende lijn van A. R. A. T." (bijlage 19) in.

Hij werd op 07.07.2005 ingeschreven in het vreemdelingenregister en op 27.12.2005 in het bevolkingsregister.

Bij vonnis van 24.01.2008 werd hij bij verstek door de Jeugdrechtbank van Dendermonde onder toezicht gesteld uit hoofde van 2 diefstallen en inbreuk op de wetgeving inzake verdovende middelen.

Op 16.03.2009 werd hij door de jeugdrechtbank van Dendermonde voorlopig geplaatst in het Gesloten Federaal Centrum voor Jongeren in Everberg, centrum voor voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en op 20.03.2009 werd hij geplaatst in de gemeenschapsinstelling 'De Zande' te Ruiselede.

Op 19.08.2009 werd hij in het bezit gesteld van een C-kaart die meermaals verlengd werd.

Bij vonnis van 19.11.2009 werd hij door de Jeugdrechtbank van Dendermonde onder toezicht gesteld uit hoofde van 5 diefstallen en inbreuk op de wetgeving inzake verdovende middelen.

Op 22.10.2010 scheidden zijn moeder en dhr. A. uit de echt, overgeschreven in de registers op 09.12.2010 te Temse.

Op 08.02.2011 werd hij onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Dendermonde uit hoofde van gijzeling en opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid als gevolg en met voorbedachten rade.

Op 09.02.2011 werd het aanhoudingsmandaat van 08.02.2011 onder voorwaarden opgeheven.

Op 02.04.2011 werd hij onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Dendermonde uit hoofde van wederrechtelijke vrijheidsberoving en opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid als gevolg.

Op 05.04.2011 werd het aanhoudingsmandaat van 02.04.2011 onder voorwaarden opgeheven.

Op 22.09.2011 werd hij onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Dendermonde uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde hem op 24.10.2011 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden met probatie-uitstel voor een termijn van 5 jaar voor 6 maanden daar hij zich schuldig had gemaakt aan een persoon te hebben aangehouden of te doen aangehouden, gevangen gehouden of te doen gevangen houden en aan opzettelijke slagen of verwondingen, een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid als gevolg en met voorbedachtheid. Deze feiten pleegde hij op 03.02.2011.

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde hem op 07.02.2012 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel voor een termijn van 5 jaar voor 1 jaar daar hij zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk het bezit en de verkoop van een ongekeerde totale hoeveelheid weed met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd ten aanzien van minderjarigen boven de volle leeftijd van 16 jaar; aan verdovende middelen te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk het bezit en de verkoop van minstens 1.300 gram weed; aan verdovende middelen te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk het bezit met het oog op de verkoop van 1.117,60 gram en van 378,50 gram weed. Deze feiten pleegde hij tussen 01.08.2010 en 21.09.2011.

Op 15.03.2012 werd hem een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 27.05.2012 werd hij onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Dendermonde uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, op heterdaad betrapt, hetzij om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven, hetzij om zijn vlucht te verzekeren, door twee of meer personen.

Op 29.06.2012 werd het aanhoudingsmandaat van 27.05.2012 onder voorwaarden opgeheven.

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde hem bij verstek op 24.10.2012 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden daar hij zich schuldig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, op heterdaad betrapt, hetzij om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven, hetzij om zijn vlucht te verzekeren, door twee of meer personen. Dit feit pleegde hij op 26.05.2012.

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde besliste bij vonnis d.d. 18.02.2013 het probatieuwstelsel hem verleend bij vonnis van 24.10.2011 te herroepen. Hoewel hij behoorlijk werd opgeroepen, was hij niet aanwezig noch iemand voor hem.

Op 06.05.2013 werd hij opgesloten in de gevangenis van Dendermonde naar aanleiding van zijn veroordeling d.d. 24.10.2012.

Op 21.05.2013 werd de voorwaardelijke invrijheidstelling hem toegekend op 15.03.2015 herroepen.

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde hem bij verstek op 17.09.2013 in staat van wettelijke herhaling tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden daar hij zich schuldig had gemaakt aan opzettelijke vernieling en beschadiging, namelijk de bewakingscamera in cel 3 van het commissariaat van de lokale politie. Dit feit pleegde hij op 26.05.2012.

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde hem op 14.01.2015 in staat van bijzondere herhaling tot een definitief geworden gevangenisstraf van 18 maanden daar hij zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk het bezit en het afleveren van 2,13 gram hasj.

Dit feit pleegde hij op 07.09.2013 in de gevangenis.

Van 10.03.2016 tot 05.08.2016 (148 dagen) ontvluchtte hij de gevangenis. Hij keerde na zijn uitgangsvergunning niet terug naar de gevangenis.

Op 05.08.2016 werd hij opnieuw opgesloten in de gevangenis van Beveren.

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde hem op 25.01.2017 in staat van wettelijke herhaling tot een definitief geworden gevangenisstraf van 37 maanden daar hij zich schuldig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreigingen, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat hij gewapend was en aan bedreiging door gebaren of zinnebeelden met een aanslag op personen of eigendommen, nl. door een pistool te richten op een politie-inspecteur. Deze feiten pleegde hij op 17.06.2016 tijdens zijn ontvluchting na een uitgangsvergunning.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde hem op 18.11.2019 in staat van bijzondere herhaling tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 m gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk het bezit van 14,7 gram hasj, 0,7 gram cannabis en 0,7 gram cocaïne. Dit feit pleegde hij op 18.01.2019 in de gevangenis.

Op 28-04-2020 werd hem in de gevangenis een beslissing betekend tot beëindiging van verblijf. Dit vormt de bestreden beslissing."

Het feitenrelaas is correct en vindt steun in het administratief dossier.

De bestreden beslissing van 28 april 2020 kent de volgende redengeving:

"(...)

Mijnheer

Naam : R.

voornaam : I.

geboortedatum : 02.06.1992

geboorteplaats: Almaty

nationaliteit : Kazachstan

Krachtens artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 31.01.2000 kwam u met uw moeder (R. E.), uw broer (R. A.) en uw grootmoeder (R. L., overleden op 04.06.2014) voor het eerst in België aan. Uw moeder diende een asielaanvraag in op 31.01.2000, aangezien haar kinderen op dat moment nog minderjarig waren, volgden zij de asielprocedure van de moeder.

Op 09.02.2000 werd een "Beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten" genomen. Deze beslissing werd nog diezelfde dag aan uw moeder betekend. Op 10.02.2000 werd een dringend beroep ingediend bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

(hierna: CGVS). Op 29.11.2000 nam het CGVS een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf, beslissing aangetekend aan uw moeder verstuurd.

Op 22.12.2000 werd bij de Raad van State (hierna: RvS) een verzoek tot schorsing van de beslissing d.d. 29.11.2000 ingediend.

Bij vonnis van 24.01.2001 werd u door de Jeugdrechtbank van Dendermonde onder toezicht gesteld wegens het plegen van diefstallen.

Op 13.12.2001 heeft de RvS het verzoek tot nietigverklaring van de beslissing d.d. 29.11.2000 verworpen, beslissing ter kennis gebracht via de post d.d. 29.01.2002.

Op 25.06.2004 trad uw moeder te Temse in het huwelijk met A. R. A. T. (geboren te Beveren op 09.12.1961, van Belgische nationaliteit). Uw moeder diende op 06.11.2004 een "Aanvraag tot vestiging als echtgenote van A. R. A. T." (bijlage 19) in. Uw moeder werd diezelfde dag ingeschreven in het vreemdelingenregister. Op 07.07.2005 diende u een "Aanvraag tot vestiging als bloedverwant in de nederdalende lijn van A. R. A. T." (bijlage 19) in. U werd op 07.07.2005 ingeschreven in het vreemdelingenregister en op 27.12.2005 in het bevolkingsregister.

Bij vonnis van 24.01.2008 werd u, bij verstek, door de Jeugdrechtbank van Dendermonde onder toezicht gesteld uit hoofde van 2 diefstallen en inbreuk op de wetgeving inzake verdovende middelen.

Op 16.03.2009 werd u door de jeugdrechtbank van Dendermonde voorlopig geplaatst in het Gesloten Federaal Centrum voor Jongeren in Everberg, centrum voor voorlopige plaatsing van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en op 20.03.2009 werd u geplaatst in de gemeenschapsinstelling 'De Zande' te Ruiselede.

Op 19.08.2009 werd u in het bezit gesteld van een C-kaart die meermaals verlengd werd.

Bij vonnis van 19.11.2009 werd u door de Jeugdrechtbank van Dendermonde onder toezicht gesteld uit hoofde van 5 diefstallen en inbreuk op de wetgeving inzake verdovende middelen.

Op 22.10.2010 zijn uw moeder en dhr. A. uit de echt gescheiden, overgeschreven in de registers op 09.12.2010 te Temse.

Op 08.02.2011 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Dendermonde uit hoofde van gijzeling en opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid als gevolg en met voorbedachten rade. Op 09.02.2011 werd het aanhoudingsmandaat van 08.02.2011 onder voorwaarden opgeheven.

Op 02.04.2011 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Dendermonde uit hoofde van wederrechtelijke vrijheidsberoving en opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid als gevolg. Op 05.04.2011 werd het aanhoudingsmandaat van 02.04.2011 onder voorwaarden opgeheven.

Op 22.09.2011 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Dendermonde uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde u op 24.10.2011 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 12 maanden met probatieuitstel voor een termijn van 5 jaar voor 6 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan een persoon te hebben aangehouden of te doen aanhouden, gevangen gehouden of te doen gevangen houden en aan opzettelijke slagen of verwondingen, een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid als gevolg en met voorbedachtheid. Deze feiten pleegde u op 03.02.2011.

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde u op 07.02.2012 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel voor een termijn van 5 jaar voor 1 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk het bezit en de verkoop van een ongekeerde totale hoeveelheid weed met de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd ten aanzien van minderjarigen boven de volle leeftijd van 16 jaar; aan verdovende middelen te hebben vervaardigd, in

bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk het bezit en de verkoop van minstens 1.300 gram weed; aan verdovende middelen te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk het bezit met het oog op de verkoop van 1.117,60 gram en van 378,50 gram weed. Deze feiten pleegde u tussen 01.08.2010 en 21.09.2011.

Op 15.03.2012 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 27.05.2012 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Dendermonde uit hoofde van diefstal met geweld of bedreiging, op heterdaad betrapt, hetzij om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven, hetzij om uw vlucht te verzekeren, door twee of meer personen. Op 29.06.2012 werd het aanhoudingsmandaat van 27.05.2012 onder voorwaarden opgeheven

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde u, bij verstek, op 24.10.2012 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 10 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging, op heterdaad betrapt, hetzij om in het bezit van de weggenomen voorwerpen te kunnen blijven, hetzij om uw vlucht te verzekeren, door twee of meer personen. Dit feit pleegde u op 26.05.2012.

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde besliste bij vonnis d.d. 18.02.2013 het probatieuitstel u verleend bij vonnis van 24.10.2011 te herroepen. Hoewel u behoorlijk werd opgeroepen, was u niet aanwezig noch iemand voor u.

Op 06.05.2013 werd u opgesloten in de gevangenis van Dendermonde naar aanleiding van uw veroordeling d.d. 24.10.2012. Op 21.05.2013 werd de voorwaardelijke invrijheidstelling die u toegekend werd op 15.03.2015 herroepen.

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde u, bij verstek, op 17.09.2013 in staat van wettelijke herhaling tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan opzettelijke vernieling en beschadiging, namelijk de bewakingscamera in cel 3 van het commissariaat van de lokale politie. Dit feit pleegde u op 26.05.2012.

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde u op 14.01.2015 in staat van bijzondere herhaling tot een definitief geworden gevangenisstraf van 18 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk het bezit en het afleveren van 2,13 gram hasj. Dit feit pleegde u op 07.09.2013 in de gevangenis.

Van 10.03.2016 tot 05.08.2016 (148 dagen) ontvluchtte u de gevangenis. U keerde na uw uitgangsvergunning niet terug naar de gevangenis.

Op 05.08.2016 werd u opnieuw opgesloten in de gevangenis van Beveren.

De Correctionele Rechtbank van Dendermonde veroordeelde u op 25.01.2017 in staat van wettelijke herhaling tot een definitief geworden gevangenisstraf van 37 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan diefstal met geweld of bedreigingen, wapens of op wapens gelijkende voorwerpen gebruikt of getoond zijnde, of de schuldige hebbende doen geloven dat u gewapend was en aan bedreiging door gebaren of zinnebeelden met een aanslag op personen of eigendommen, nl. door een pistool te richten op een politie-inspecteur. Deze feiten pleegde u op 17.06.2016 tijdens uw ontvluchting na een uitgangsvergunning.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 18.11.2019 in staat van bijzondere herhaling tot een definitief geworden gevangenisstraf van 6 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan middelen of stoffen te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk het bezit van 14,7 gram hasj, 0,7 gram cannabis en 0,7 gram cocaïne. Dit feit pleegde u op 18.01.2019 in de gevangenis.

Sinds zeer jonge leeftijd beging u strafbare feiten. De jeugdbeschermingsmaatregelen die genomen werden teneinde u normbesef bij te brengen en uw gedrag te verbeteren, hebben u niet op het rechte pad kunnen brengen. Tevens werd een plaatsing in een gemeenschapsinstelling gerealiseerd. De opgelegde maatregelen van jeugdbescherming hebben niet het beoogde effect verwezenlijkt en ook

nadat u meerderjarig werd, bleef u volharden in het plegen van misdrijven. Bij uw eerste detentie in de gevangenis was u amper 19 jaar en de diverse detentieperiodes volgden elkaar relatief snel op. U liep tussen 24.10.2011 en 18.11.2019 niet minder dan 7 veroordelingen op. U kreeg verschillende kansen van de directie detentie beheer en tot tweemaal toe dienden de uitgaansfaciliteiten herroepen te worden. U kent een straftotaal tussen zeven en tien jaar. Hieruit blijkt dat u lak heeft aan het naleven van regels.

De gepleegde feiten zijn zeer ernstig. Op 03.02.2011 sprak slachtoffer V.R. te Temse af met D.K. aan de garageboxen gelegen achter de W. waar ook R.K. (de broer van D.K.) aanwezig was. Plots kwamen u en uw kompanen er toe. Volgens het slachtoffer had uw kompaan 500 euro 'op zijn hoofd gezet', hij zette het daarom op een lopen toen hij Jullie zag. Jullie haalden hem in en sloegen hem In elkaar, zelfs zodanig dat hij op een bepaald ogenblik het bewustzijn zou verloren hebben. Terug bij bewustzijn zat hij in een wagen waar hij zich op de achterbank bevond tussen u en uw kompaan. R.K. lag over jullie drieën. Tijdens de rit zou u hem blijven slaan zijn en werd het slachtoffer verplicht om zijn kledij uit te doen. die jullie vervolgens op de straat gooiden. Tenslotte werd hij naakt uit het voertuig gezet in de prostitutiebuurt van de Aarschotstraat te Brussel, waar hij werd achtergelaten. U en uw kompanen rekenden in een echte 'maffia stijl' af met jullie slachtoffer om reden dat deze aan uw kompaan een ontleend bedrag van 60 euro nog niet had terug betaald. Het slachtoffer vertoonde schaafwonden over het ganse lichaam en werd door uw kompaan bedreigd met de dood indien hij de politie zou verwittigen. U handelde, niet tegenstaande uw jonge leeftijd, zonder enige vorm van scrupules als een professionele misdadiger. Uw mentaliteit getuigt van een gevaarlijke instelling waartegen, ter bescherming van de maatschappij, krachtdadig dient opgetreden worden. Bij de huiszoeking werd in uw kamer eveneens een hoeveelheid drugs gevonden. Tijdens de terechtzitting van 26.09.2011 verklaarde u dat u joints rookt. De rechtbank was echter van mening dat uw druggebruik zich In de realiteit niet zou beperken tot het gebruik van enkel joints gelet op de hoeveelheid drugs die werden aangetroffen bij de huiszoeking. De rechtbank achtte het passend om u een substantiële gevangenisstraf en een geldboete op te leggen. Er werd u nog een kans gegeven door u de gunst van hei uitstel van de tenuitvoerlegging toe te staan echter gekoppeld aan voorwaarden. De rechtbank veroordeelde u op 24.10.2011 voor deze feiten tot een gevangenisstraf van 12 maanden met probatieuitstel voor een termijn van 5 jaar voor 6 maanden.

Tijdens een patrouille in het centrum van Temse op 21.09.2011 bemerkten inspecteurs van de politiezone Kruikeke-Temse, op de openbare parking in de P. H.straat twee verdachte voertuigen. Wanneer zij achter de voertuigen stopten, zagen ze dat u uit één van de voertuigen sprong en u naar het andere voertuig begaf. Gezien uw zenuwachtige houding besloten zij om u aan een veiligheidsfouille te onderwerpen. Hierbij werden in uw schoudertasje ondermeer 6 zakjes cannabis aangetroffen. Bij een huiszoeking in uw woonst werden tevens 94 zakjes cannabis aangetroffen met elk een gewicht tussen 2,4 en 2,9 gram en een zak van 99 gram; 3 precisieweegschalen; een houten pijn; een grinder en verschillende zakjes. Bij uw verhoor op 21.09.2011 bekende u zelf cannabis te gebruiken. U verklaarde dat de op u aangetroffen zakjes cannabis uw persoonlijke behoefte voor één week uitmaakten. U bevestigde ook dat u soms een joint doorgaf aan vrienden. Geconfronteerd met de bij u thuis aangetroffen zakjes cannabis, stelde u niet te weten vanwaar die afkomstig waren.

Naderhand verklaarde u aan de onderzoeksrechter: "Ik koop redelijk veel weed, voornamelijk voor eigen gebruik, maar ik verkoop af en toe, als er iemand iets nodig heeft. Ik verkoop niet alle dagen, maar wel een paar dagen per week met af en toe een tussenpauze. U vraagt me naar mijn klanten. Ik zal blij zijn als ik er tussen de 10 à 15 heb. Ik verkoop met de bedoeling van mijn winst opnieuw te investeren in de aankoop van weed. " Bij het verhoor van uw klanten verklaarden zij cannabis bij u te hebben gekocht. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat sommige van uw klanten op dat ogenblik nog minderjarig waren. U was niet alleen zelf druggebruiker, die snel en makkelijk geld wilde verdienen, doch stond u er duidelijk niet bij stil dat door uw handelen drugs op de markt kwamen, dit ten koste van de gezondheid van de gebruikers, waaronder zelfs minderjarigen. Daardoor heeft u een bijdrage geleverd aan de handel in en verspreiding van een voor de samenleving schadelijke softdrug. U bent/was zelf verslaafd, dus u bent vertrouwd met de nadelige effecten van drugs. Drugsinbreuken zijn ernstig. Drugs leidt tot randcriminaliteit en maatschappelijke overlast. Bovendien wordt de gezondheid van de gebruiker en de volksgezondheid in gevaar gebracht. De feiten geven blijk van een gebrek aan normbesef en van een zucht naar gemakkelijk geldgewin. Zulke feiten dragen bij tot de groeiende plaag van drugsdealers welke overlast in onze maatschappij veroorzaken en welke een gevaar vormen voor de gezondheid van de burgers welke zich op die manier probleemloos kunnen bevoorraden. U werd voor deze feiten op 07.02.2012 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel voor een termijn van 5 jaar voor 1 jaar.

Het is duidelijk dat u op het slecht pad bent. Op de probatiecommissie d.d. 21.05.2012 had u een laatste kans gekregen om op een correcte manier mee te werken "en geen fratsen meer uit te halen". Maar slechts enkele dagen na voornoemde vergadering van de probatiecommissie maakte u zich op 26.05.2012 opnieuw schuldig aan een diefstal op heterdaad betrap van goederen in het warenhuis C&A te Sint-Niklaas. Volgens de veiligheidsagent die u kon vatten, sloeg en duwde u naar iedereen die u wou tegenhouden of hinderde. Toen de veiligheidsagent u tenslotte in bedwang kon houden sloeg u hem diverse malen in de nek en op het ganse lichaam. U bedreigde de veiligheidsagent met de woorden dat u zou terug komen en hem wel zou vinden. U staat duidelijk niet stil bij de nefaste financiële gevolgen die uw daden veroorzaken, hetgeen ook uw opportunistische en egoïstische ingesteldheid aantoon. Dergelijke feiten veroorzaken ook overlast en ergernis voor de gedupeerden en zorgen voor gevoelens van onveiligheid in de samenleving. De slachtoffers kunnen ook belangrijke psychische schade, met name angstgevoelens, oplopen. Het probatieuitsstel u verleend bij vonnis d.d. 24.11.2012 werd bijgevolg ook herroepen. Waar probatievoorwaarden er niet zijn om de voorwaarden op zich, maar een doel van reclassering en re-integratie hebben, dient in concreto te worden vastgesteld dat u een zeer belangrijke voorwaarde, namelijk van algemeen goed gedrag zijn, met voeten had getreden. Uw houding wijst op een gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel, interesse en inzet. Winkeldiefstallen vormen een maatschappelijke kwaal waartegen adequaat moeten worden opgetreden. Zij veroorzaken veel overlast en schade, in de eerste plaats voor de getroffen winkeliers. De kosten voor de winkeliers worden door hen door verrekend in de vorm van prijsverhogingen, zodat ook de consument er uiteindelijk de dupe van wordt.

Ten gevolge van de diefstal die u op 26.05.2012 in de C&A pleegde, werd u door de politie van Sint-Niklaas aangehouden en opgesloten in cel 3 waar u de bewakingscamera beschadigde. Gelet op de aard en de objectieve ernst van het feit en rekening houdend met uw allermindst onbesproken strafrechtelijk verleden, het herhaaldelijk karakter en het gegeven dat u geen enkele gunstmaatregel meer kon genieten werd u op 17.09.2013 bij verstek veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden. De pure minachting die u heeft voor de regels die de samenleving oplegt, kan niet worden getolereerd. Eerdere veroordelingen en bekomen gunsten hadden duidelijk niet het verhoopte ontradende effect.

Zelf tijdens uw verblijf in de gevangenis pleegde u feiten. Op 07.09.2013 kreeg u bezoek en na dit bezoek werd tijdens een controle vastgesteld dat u in het bezit was van 2,13 gram hasj. Deze feiten zijn objectief ernstig, gelet op de verslavende en destructieve werking van de gebruikte drug. Drugs in de gevangenis zijn een ernstig probleem en de overheid doet heel veel inspanningen om hieraan te verhelpen. Zulk gedrag doet verslavingen ontstaan of houdt ze in stand, terwijl het beleid van de overheid er op is gericht de gevangenis drugvrij te houden. Dergelijk gewetenloos handelen vroeg dan ook een zeer zware bestraffing en u werd 14.01.2015 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden in staat van bijzondere herhaling.

U zag het ontoelaatbaar karakter van uw handelen echter nog niet in. U keerde na uw uitgangsvergunning op 10.03.2016 niet terug naar de gevangenis. U ontvluchtte de gevangenis tot 05.08.2016. U werd hier trouwens voor geseind. Alsof dat niet genoeg was maakte u zich tijdens deze ontvluchting ook nog schuldig aan een gewapende overval. Op 17.06.2016, omstreeks 10u55 pleegde u een gewapende overval op het filiaal van Blokker te Temse, er werd 400 euro buit gemaakt. Volgens de kassierster kwam u met een vuurwapen in uw linkerhand tot bij haar en zei haar de kassa te openen. U wachtte tot iedereen de winkel buiten was om vervolgens een witte plastic zak en het vuurwapen uit de zak van uw trui te halen. Onder bedreiging van het vuurwapen stak de kassierster het geld in de zak. Een getuige had u zien weglopen in de richting van de C. D.laan, de politie voerde vervolgens te voet een onderzoek uit in de buurt. De postbode had een persoon die aan de persoonsbeschrijving voldeed uit de bosjes zien komen achter de hoek in de (...)straat, zijnde de plaats van de feiten. De politie zag u iets verder uit de struiken komen, u was bezig met uw GSM. U werd herkend en zette het bij het zien van de politie onmiddellijk op een lopen. Tijdens de achtervolging greep u uw wapen om het te richten op de politie.

Volgens de politie droeg u een plastic zak en liet u tijdens u uw vlucht muntstukken vallen. Uw broer werd 200 à 300 meter van de feiten aangetroffen. Bij nazicht van zijn GSM bleek dat u na de feiten, tussen 11 u en 12u, 105 berichten naar hem stuurde. Er werden ook berichten gestuurd met R.S die uitkeek naar de plaatsen waar de politie zich bevond. U had eveneens een bericht gestuurd naar uw moeder. Op 05.08.2016 werd u aangetroffen in het appartement van uw moeder, die de politie had verwittigd van uw aanwezigheid. De feiten zijn zeer ernstig. Gewapende overvallen dragen bij tot een enorme verhoging van het onveiligheidsgevoel bij de burgers en zorgen voor zware psychische trauma's

bij de slachtoffers. Plegers van gewapende overvallen hebben een compleet gebrek aan respect voor andermans eigendomsrechten en fysieke integriteit. Ze zijn enkel uit op snel geldgewin en vormen bijgevolg een gevaar voor de openbare orde waartegen krachtdadig dient opgetreden te worden. Daarenboven kunnen onder geen beding bedreigingen ten aanzien van politie worden getolereerd. Dit wijst op een gebrek aan respect zowel voor andermans fysieke integriteit als voor de samenleving in zijn geheel, daar politiemensen dag in dag uit in de weer zijn om onze samenleving te ordenen, veiliger te maken en de burgers te beschermen. Het is een feit van algemene bekendheid dat dergelijke gebeurtenissen veelal een hevige impact hebben op de slachtoffers. De slachtoffers ondervinden nog lange tijd de gevolgen van hetgeen hen door de dader is aangedaan. U heeft enkel en alleen voor uw eigen financiële gewin de winkelbediende in een buitengewoon beangstigende situatie gebracht en een grove inbreuk op diens persoonlijke levenssfeer gemaakt. U stond helemaal niet stil bij de emotionele en psychische gevolgen voor het winkelpersoneel. Opnieuw hield u geen rekening met het veiligheidsgevoel dat door dergelijke feiten in het gedrang kwam, noch met het trauma waarmee u het slachtoffer mogelijkerwijze zou opzadelen. Dit soort feiten veroorzaken gevoelens van angst en onveiligheid binnen de samenleving. Extra bezwarend is dan ook nog dat het feit gebeurde in de uitoefening van de professionele werkzaamheden als winkelbediende bij Blokker, zodat het slachtoffer, ook op professioneel vlak, in de toekomst wellicht nog dagdagelijks met de traumatische gevolgen van de feiten zal geconfronteerd worden. U ging totaal voorbij aan het feit dat het personeel nog lang na de feiten te maken zouden hebben met angstgevoelens, empathie lijkt u dan ook volledig vreemd. U was duidelijk niet aan uw proefstuk toe en u had al uw mogelijkheden tot het bekomen van gewoon uitstel verkwanseld. De eerdere veroordelingen en bekomen gunsten, hadden duidelijk niet het verhoopte ontradende effect gehad. Er restte dan ook enkel een repressieve aanpak en u werd op 25.01.2017 veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 37 maanden in staat van wettelijke herhaling om u ervan te weerhouden nieuwe criminele feiten te plegen. Helaas had deze veroordeling ook niet gewenste effect.

Uit het vonnis d.d. 22.08.2018 van de Strafvuistvoeringsrechtbank te Gent (afwijzing van een elektronisch toezicht) blijkt: "Doorheen zijn strafuitvoering kreeg hij [u] reeds verschillende kansen van de directie detentiebeheer. Tot tweemaal toe dienden uitgaansfaciliteiten herroepen te worden. Hij [u] bleef weg en pleegde nieuwe feiten. Ondertussen kan dhr. R. opnieuw genieten van uitgaansvergunningen. Deze worden aangewend om een begeleiding bij vzw Touché te volgen. Een verzoek tot het bekomen van penitentiair verlof werd positief geadviseerd door de directie. Het is nu aan betrokkene [u] om de nieuwe gunsten die hij [u] verkreeg op een correcte manier te benutten. Stap voor stap zal hij [u] zich moeten bewijzen. Hij [u] wenst een opleiding magazijnier te volgen en wil zich op sociaal administratief vlak laten bijstaan door het CAW voor zaken die nog uitgewerkt moeten worden. Ook een financiële begeleiding lijkt aan de orde te zijn. Positief is het gegeven dat betrokkene [u] opvallend minder tuchtrappen oploopt dan in het verleden. Hiervoor dient hij wel op een gesloten regime te verblijven. Hier ervaart hij minder prikkels. Minder gunstig in zijn [uw] houding ten aanzien van de slachtoffers. Hij wenst niet te werken in de gevangenis om reeds een aanvang te kunnen nemen met het betalen van de burgerlijke partijen. Dit kan een struikelblok betekenen voor de rechtbank, gezien zij de houding ten aanzien van de slachtoffers en de inspanningen inzake betaling van de burgerlijke partijen mee dient te nemen In haar beraad. Het is duidelijk dat betrokkene [u] nog een lange vreg af te leggen heeft, doch hij [u] is nog jong en hopelijk kan de begeleiding door vzw Touché een kentering teweeg brengen in het reeds "lange" criminele leven van betrokkene. Actueel ontbreekt een volledig concreet en recidivebeperkend reclasseringsplan dat tegemoet kan komen aan de kans op het herval in het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten. Om deze reden beslist de rechtbank het elektronische toezicht af te wijzen. "

Na meerdere uitgaansvergunningen en penitentiaire verlopen vond er na een uitgaansvergunning op 18.01.2019 opnieuw een incident plaats. U werd na uw terugkeer onderworpen aan een naaktfouille en er werden op uw lichaam verboden substanties aangetroffen, namelijk 14,7 gram hasj. 0,7 gram cannabis en 0,7 gram cocaïne. Voor deze feiten werd u op 18.11.2019 in staat van bijzondere herhaling veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden. U diende toch al te beseffen dat deze feiten onaanvaardbaar zijn en dat het bezit van verdovende middelen absoluut niet te tolereren valt en al zeker niet in de gevangenis. U werd in het verleden reeds veroordeeld voor dezelfde feiten. Het ligt klaarblijkelijk niet in uw karakter om geen misdrijven te plegen. Uit deze veroordeling blijkt zeer duidelijk dat u absoluut geen enkel besef heeft van de wederrechtelijkheid van uw handelen en er al evenmin spijt over heeft, vermits u de draad van uw misdadig leven terug opgenomen heeft. Het is des te ergerlijker dat u opnieuw tot deze feiten overgegaan bent de gevangenis, alwaar u juist opgesloten werd met het oog op bezinning en hopelijk inkeer ten aanzien van de feiten die u daar gebracht hadden. U lijkt dan ook helemaal niet bereid uw leven over een andere boeg te gooien en u te herpakken.

U zou maar al te goed moeten beseffen dat de gevangenis een oord van bezinning, inkeer en ommekeer voor de gedetineerde moet zijn en de gedetineerde moet aanzetten schuldinzicht te verwerven en afstand te nemen van zijn criminele verleden, zich te oriënteren naar een nieuwe levensstijl en een hernieuwde integratie in de reguliere maatschappij. Als er één plaats is waar misdrijven totaal geen plaats hebben dan is het dus wel in de gevangenis.

Het moge duidelijk zijn dat u niet onder de indruk bent van de gerechtelijke procedures en dat u feiten blijft opstapelen. Het gegeven dat u, ondanks de vele kansen die u geboden werden, blijft recidiveren, wijst erop dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is.

Dat u, nadat u op de hoogte werd gesteld dat uw recht op verblijf in onderzoek was, telkens na uw uitgaansvergunningen terug keerde naar de gevangenis en u sinds uw herroeping opnieuw 21 uitgaansvergunningen en 3 penitentiaire verloven verkreeg die blijkbaar zonder problemen verlopen zijn, wil geenszins zeggen dat u geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Het is immers in uw eigen belang dat u zich gedraagt tijdens uw uitgaansvergunningen en verloven daar, zoals u reeds mocht meemaken, enige misstap aanleiding zou geven aan het niet meer verlenen van uitgaansvergunningen. Uitgaansvergunningen zijn normaal gezien ook aan strikte voorwaarden onderworpen waardoor het moeilijk is om tijdens dergelijke uitgaansvergunningen te recidiveren, hoewel u zelfs daarin reeds slaagde in het verleden. U benadrukt tijdens uw gesprek met de migratiebegeleider op 06.12.2019 dan misschien wel dat u uw leven gebeterd zou hebben, gezien uw strafverleden, uw leugenachtig en manipulatief karakter, kan bezwaarlijk geloof gehecht worden aan deze loutere bewering. Nadat u beweerd had uw leven gebeterd te hebben, dienden er trouwens nog tuchtmaatregelen genomen worden in de gevangenis.

Er moet worden vastgesteld dat, ondanks uw jonge leeftijd, de strafrechtelijke veroordelingen en de vele tuchtrapporten die voor u opgesteld dienden te worden geen enkele indruk op u hebben gemaakt en dat de maatschappij moet worden beschermd tegen uw niet-aflatend crimineel gedrag. De gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordelingen ten grondslag liggen zijn van zodanige aard dat hieruit reeds voortvloeit dat u een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt.

Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat er sprake is van schuldbesef of -inzicht, spijt of een duidelijke gedragswijziging. Het gegeven dat u in de gevangenis opleidingen volgde/volgt, wijst er nog niet noodzakelijk op dat u tot inkeer bent gekomen of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Dat u qua begeleiding inzake agressieregulatie/frustratietolerantie, zowel tijdens uw detentie als post-penitentiair, terecht kan bij VZW Touché, evenmin.

Niettegenstaande u meerdere kansen gegeven werden om alsnog een ander pad te kiezen, deed u dat niet. Het gedrag dat u reeds meerdere jaren vertoont, getuigt overduidelijk van een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. De vaststelling dat u reeds 7 keer veroordeeld werd voor een veelheid aan criminele feiten, wijst erop dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Gelet op uw talrijke veroordelingen wordt vastgesteld dat u niet de intentie vertoont om uw gedrag te verbeteren. Het feit dat u de neiging vertoont uw gedrag verder te zetten, kan een maatregel, gestoeld op openbare orde, verantwoorden (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I.). Het risico dat u ook in de toekomst weer strafbare feiten zal plegen, kan niet uitgesloten worden. Snel en makkelijk geldgewin lagen vaak aan de basis van de feiten die u pleegde. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Op 06.12.2019 werd u tijdens een gesprek met de migratiebegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en dat u mogelijks de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode ontzegd zou worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen

van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U verklaarde in de vragenlijst hoorrecht ingevuld op 20.12.2019, dat uw taal Nederlands is, dat u Engels, Frans en Nederlands kan lezen en schrijven; dat u sinds 2000 in België bent; dat u niet in het bezit bent van reisdocumenten, alleen uw C-kaart; dat u geen ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland;

dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was in de C. 35 B te 9140 Temse. daarvoor in de G. V. R. en daarvoor in de P. te Antwerpen; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in België; dat uw moeder (R. E.) en uw broer (R. A.) in België verblijven, C. 35B te 9140 Temse en dat uw oma overleden is en begraven ligt te Temse; dat u geen minderjarige kinderen heeft in België; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u geen familie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u geen minderjarige kinderen heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u tot 2004 lager onderwijs gevolgd heeft in Antwerpen en nadat jullie verhuisd waren heeft u het lager onderwijs afgemaakt in de Klimroos te Temse; dat u te Temse middelbaar onderwijs 'Elektriciteit-Metaal' heeft gevolgd tot het 3° jaar; daarna Syntra 'Handel-Verkoop' te Sint-Niklaas en daarna deeltijds ACDO school in de Slachthuisstraat 64 te 9100 Sint-Niklaas richting 'winkelbediende - onderhoud gebouwen en metselaar' DBSO afgestudeerd (zie bijlage); dat u op 20.10.2009 deeltijds gewerkt heeft bij Groep Intro vzw: RSZ nr. ..., daarna op 28.08.2012 bij Kontrimo: RSZ nr. ..., dan vanaf 17.09.2012 tot 22.03.2013 via Manpower interim bij P. G.: RSZ nr. ..., dan ook via Manpower bij V.: RSZ nr. ...; dat u VDAB opleidingen heeft gedaan en dat u op 13.01.2020 terug een VDAB opleiding gaat volgen (zie bijlage); dat u niet heeft gewerkt in uw land van herkomst of in een ander land dan België omdat u met uw moeder, uw grootmoeder en uw broer naar België bent gekomen toen u 7 jaar oud was; dat u uw land van herkomst was ontvlucht wegens de oorlog; dat u niet opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u niet kan terugkeren naar uw land omdat u de taal niet spreekt, u daar niks kent, u er geen familie heeft, u het land niet kent omdat u op 7-jarige leeftijd naar België kwam, dat u niet zou weten waar er te wonen of wat u daar zou moeten doen, u er niks of niemand kent en er zelfs nog nooit op reis bent geweest, u zich een Belg voelt en u van dit land houdt, u hier bent opgevoed, uw school heeft afgemaakt, u hier heeft gewerkt, uw familie hier begraven ligt en omdat de rest van uw gezin hier woont.

U voegde volgende bijkomende elementen toe: een bijlage 12 (bewijs van aangifte van verlies, diefstal of vernietiging van een identiteits- of vreemdelingenkaart) d.d. 08.01.2013 afgeleverd door de Politiezone Kruibeke- Temse; uw loopbaangegevens; twee attesten van tewerkstelling bij Manpower voor de periode van 17.09.2012 tot en met 30.12.2012 en voor de periode van 01.01.2013 tot en met 28.04.2013; een inschrijvingsbewijs bij de VDAB d.d. 09.12.2019; een bewijs van tewerkstelling in de gevangenis vanaf augustus 2019; een brief van de VDAB voor het volgen van een 5-daagse opleiding van 13 tot 17.01.2020; een uitnodiging d.d. 10.07.2014 van het College van burgermeester en schepenen voor de vernieuwing van uw C-kaart wegens verval huidige kaart; een attest van de Ambassade van Kazachstan omtrent uw naam; een Russische geboorteakte; een brief van het gemeentebestuur Temse d.d. 04.07.2013 omtrent uw inschrijving op uw adres; een uittreksel uit het bevolkingsregister d.d. 09.10.2013; een akte van overlijden van uw grootmoeder d.d. 03.12.2019; een getuigschrift van woonst met historiek van het adres d.d. 11.12.2019; een uittreksel uit het bevolkingsregister met gezinssamenstelling d.d. 11.12.2019; een inschrijvingsformulier schooljaar 2019-2020 van CVO De Vlaamse Ardennen 'Secretariaatsmedewerker'; 4 brieven van de VDAB d.d. 16.04.2018, 14.05.2018, 22.11.2018 en 01.10.2019 aangaande de 'infosessie over magazijnmedewerker'; een brief van de VDAB d.d. 20.11.2019 voor een afspraak 'medische onderzoek' in functie van uw 5-daagse opleiding heftruckbestuurder; uw identiteitskaart voor vreemdelingen; uw inschrijving KA Temse d.d. 28.08.2006; uw inschrijving bij KA Temse voor één van de erkende levensbeschouwingen d.d. 01.09.2006; een leerlingenfiche van het KA Temse schooljaar 2006-2007; een brief van GO! Lyceum aan de Stroom d.d. 12.12.2019; een getuigschrift van de eerste graad van het secundair onderwijs d.d. 30.06.2007; een oriënteringsattest A van het secundair onderwijs d.d. 30.07.2007; notulen van KA Temse schooljaar 2006-2007; een brief van ACDO Newton aangaande uw aanvraag van een getuigschrift d.d. 17.12.2019; een bewijs van inschrijving bij ACOD Newton d.d. 16.12.2019; twee inschrijvingsformulieren schooljaar 2019-2020 - Loodgieter, basis installaties en Loodgieter, water en afvoerleidingen; twee brieven van vriendinnen van uw moeder; uw belastingaangifte 2014 - inkomsten 2013; uw curriculum vitae; een brief van Korfine over de bevestiging voor een huurwaarborg en een bijlage over de bijzondere voorwaarden huurwaarborg en kapitalisatie; een verzekeringscontract van DW verzekeringen in de hoedanigheid van huurder en/of gebruiker; een brief 'hoe kunt u de RJV contacteren'; 4 brieven van de Rijksdienst voor jaarlijkse vakantie over de berekening van uw vakantiegeld; een brief van 'Woonakker' over uw inschrijvingen voor uw

woongelegenheden; een inschrijvingsbewijs bij 'Woonakker'; uw aanslagbiljet personenbelasting en aanvullende belastingen, inkomstenjaar 2012 - aanslagjaar 2013; een brief van de Directie Brussel invordering - Dienst Terugbetalingen; een brief van de Federale Overheidsdienst Financiën, kennisgeving van aanwending van een teruggave; een brief van DW verzekeringen, uitnodiging tot betaling; een brief van DW verzekeringen, benieuwd hoeveel DW Oscars u al heeft gespaard; een brief van Fonds van bestaanszekerheid van de werklieden uit het bouwbedrijf; een brief van de Rijksdienst voor jaarlijkse vakantie - aanvraag voor betaling van het vakantiegeld per overschrijving; een brief van de Rijksdienst voor jaarlijkse vakantie - Directie vakantieberekeningen, Dienst betalingsproblemen; drie brieven van de 'Bond Moyson'; een aankoopbevestiging bij 'Telenet'; details van de factuur voor drinkwater; een brief van 'Lampiris'; een brief van 'Telenet' aanpassing tarieven en een kopie van uw C-kaart.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong

U hebt geen gezin gesticht op het grondgebied.

Uw moeder (R. E. geboren op 22.12.1970 te A., nationaliteit: Kazachstan, C-kaart geldig tot 06.06.2023) en uw broer (R. A., geboren op 27.07.1997 te Almaty, nationaliteit: Kazachstan. C-kaart geldig tot 23.07.2018) verblijven in België. Uw moeder kwam tot 14.04.2018 op bezoek in de gevangenis (zie bezoekerslijst tot 14.04.2020).

Uw grootmoeder is op 04.06.2014 overleden en is te Temse begraven. Het is spijtig dat u het graf van uw grootmoeder niet langer zou kunnen bezoeken wanneer u België in de toekomst zou moeten verlaten, maar dat is enkel een gevolg van uw eigen misdadig gedrag.

Met betrekking tot uw broer, R. A. kan opgemerkt worden dat deze sinds 12.02.2017 opgesloten is in de gevangenis. Voor uw broer werd eveneens een beslissing tot beëindiging van het verblijf opgesteld.

Opdat een relatie tussen meerderjarige kinderen en hun moeder en tussen broers onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM) kan vallen, zijn er in beginsel bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 16567/10, Nacic e.a. v. Zweden, par. 76). Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen u, uw broer en uw moeder. Uit de omstandigheid dat u bij uw moeder en bij uw broer woonde alvorens uw opsluiting en dat u na uw invrijheidstelling opnieuw bij haar mag inwonen en er welkom bent voor de verderzetting van uw penitentiair verlot kan niet ipso facto een band van afhankelijkheid tussen jullie worden afgeleid. Het gegeven dat uw moeder u kwam bezoeken in de gevangenis wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Uit het 'actualisatieverslag met het oog op penitentiair verlot blijkt dat u de tijd samen met uw moeder apprecieert, maar stelt dat uw band nooit meer hetzelfde zal zijn sinds zij u heeft 'verraden' bij de politie. Uw leeftijd, met name 27 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen werkervaringen, de behaalde deelcertificaten en de recent gevolgde vijfdaagse vorming heftruckbestuurder niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland of daar waar u zich zou vestigen. Een loutere financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door uw moeder gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van stortingen). Uw broer bracht bij zijn hoorrecht een brief aan van de dokter van uw moeder. Uw moeder heeft pijn ter hoogte van de linker schouder. De orthopedist stelde de diagnose van impingement en raadde een ingreep aan. Zij volgde reeds lange tijd kine zonder resultaat. Op 12.11.2019 werd er een infiltratie toegediend. Uw broer legde geen attest voor waaruit blijkt dat uw moeder mantelzorg nodig zou hebben, noch legde hij bewijsstukken voor waaruit blijkt dat zijn en/of uw aanwezigheid in België vereist zou zijn

om voor uw moeder te zorgen. Gezien u en uw broer al gedurende een hele tijd afwezig zijn daar jullie in detentie zitten, kan toch verondersteld worden dat zij ofwel voor zichzelf kan zorgen of dat zij andere maatregelen getroffen heeft. Bovendien kan, indien nodig, een beroep gedaan worden op diverse diensten die thuisverpleging aanbieden. Aangezien u en uw broer in de gevangenis verblijven, kunnen jullie nu ook niet instaan voor hulp aan uw moeder. U kan contact onderhouden met uw moeder via de moderne communicatiemiddelen, eventueel kan zij u bezoeken daar waar u zich vestigt, er wordt immers niet aangetoond dat zij niet (voor korte perioden) zou kunnen reizen.

Het bestaan van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie kan niet vastgesteld worden. Aldus wordt het bestaan van een gezinsleven dat onder de bescherming valt van artikel 8 EVRM niet aangetoond.

Hoe dan ook, volgens artikel 8, tweede lid, van het EVRM wordt een inmenging in het familieleven toegestaan wanneer deze bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Welnu, uit de belangenafweging blijkt dat de actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging die u door uw persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde en openbare veiligheid zwaarder weegt dan de persoonlijke en gezinsbelangen die u kan doen gelden.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 31.01.2000, op 7-jarige leeftijd, in België bent aangekomen. Inmiddels bent u bijna 28 jaar oud. De omstandigheid dat u al op zeer jonge leeftijd in België aangekomen bent, waardoor u een band hebt opgebouwd met België, is als zodanig geen bijzondere omstandigheid. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd, dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Uit niks blijkt echter dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden heeft miskend ondanks de meerdere kansen die u geboden werden. Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit u zich zelfs tijdens uw detentie niet kan houden aan de regels en daardoor 2 veroordelingen en verscheidene tuchtmaatregelen dienden genomen te worden. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt van het plegen van strafbare feiten.

Aangezien u op zeer jonge leeftijd in België aankwam, zal het terugkeren naar Kazachstan of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld aanpassing van u vergen. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Kazachstan of in een derde land te vestigen. U stelt dat u de taal niet spreekt, u daar niks kent, u er geen familie heeft, u het land niet kent omdat u op 7-jarige leeftijd naar België kwam, u niet zou weten waar er te wonen of wat u daar zou moeten doen en er zelfs nog nooit op reis bent geweest. U blijft op dit punt in gebreke enig begin van bewijs voor te leggen of enige nadere, concrete toelichting te verstrekken. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat uw moeder nog kennissen dan wel familie heeft in Kazachstan waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Er wordt evenmin aangetoond dat de medische toestand van uw moeder van dien aard is dat zij u niet tijdelijk zou kunnen vergezellen om u er wegwijs te maken. Zelfs indien er toch geen sociaal netwerk zou zijn, laat uw leeftijd toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis opnieuw de banden met dit land aan te halen en aldaar opnieuw een leven uit te bouwen zonder al te grote moeilijkheden. U verklaarde in uw hoorrecht de taal niet te spreken maar uit uw leerlingenfiche van het KA Temse blijkt dat er tussen u, uw moeder en uw broer Russisch wordt gesproken. Eveneens blijkt uit uw Curriculum Vitae dat u een heel goede kennis van het Russisch heeft, dus spreektaal is geen probleem. Het gegeven dat u het Russisch als spreektaal beheerst, geeft u een voorsprong bij het volgen van eventuele bijkomende lees- en schrijflessen. Daar het recht op verblijf van uw broer (R. A.) eveneens beëindigd werd, zouden jullie elkaar desgewenst kunnen ondersteunen om jullie leven in het herkomstland dan wel elders opnieuw op te bouwen. Een deel van het gezinsleven kan daar worden verdergezet. Uw strafeinde is op 21.04.2022 en dat van A. op 16.04.2022.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in uw thuisland dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u tussen 2008 en 2013 (sporadisch) heeft gewerkt, is niet van die aard om overwogen maatregel te milderen. De vaardigheden die u zowel tijdens uw werk buiten de gevangenis als in de gevangenis (magazijnier) en uw opleidingen in België opgepikt heeft, alsook de behaalde deelcertificaten en de recent gevolgde 5-daagse vorming heftruckbestuurder zullen u wellicht ook in uw thuisland of daar waar u zich zal vestigen van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt enkel positief beïnvloeden. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Kazachstan, of daar waar u zich zal vestigen, geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. U bevindt zich als 27-jarige reeds in de strafcategorie tussen 7 en 10 jaar. De feiten waarvoor u veroordeeld werd, zijn bijzonder ernstig en getuigen van een gewelddadige instelling, een verregaand gebrek aan normbesef en een criminele ingesteldheid.

U maakte reeds tal van slachtoffers en het risico dat u nog meer slachtoffers zal maken, is reëel. Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen, in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet- onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden. Uit uw administratief dossier blijkt dat uw negatief en opgefokte gedrag mede beïnvloed leek door het feit dat de psychiater uw medicatie drastisch had afgebouwd. U legt geen enkel medisch attest voor waaruit blijkt dat u een bepaalde medische behandeling zou nodig hebben, dan wel bepaalde medicatie, die enkel in België beschikbaar en toegankelijk zou zijn.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

(...)

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Het eerste middel luidt:

“Eerste middel : Schending van de art. 44bis §2 en §4 en 62 Vw., van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de hoorplicht, de zorgvuldigheidsverplichting, de motiveringsplicht en verzoekers rechten van verdediging. Manifeste beoordelingsfout.

1.1

Artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dat dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen. Terwijl artikel 3 van deze wet voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Daarbij moet volgens dit zelfde artikel de motivering afdoende zijn, of met andere woorden dat deze pertinent moet zijn en duidelijk te maken hebben met de beslissing.

1.2

Dat dient te worden opgemerkt dat de motivatie in de bestreden beslissing evenwel niet afdoende is.

In de bestreden beslissing wordt aan verzoekers verblijf op het Belgische grondgebied echter een einde gesteld overeenkomstig het art. 44bis §2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Art. 44bis Vw. stelt echter het volgende :

“§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid. § 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong”.

Dat dient te worden vastgesteld dat de zorgvuldigheidsverplichting, de motiveringsplicht, de hoorplicht en verzoekers rechten van verdediging door verweerder ernstig wordt geschonden.

1.3

Dat verweerder in de bestreden beslissing concreto verwijst naar de veezoeker opgelegde maatregelen van jeugdbeschermingen en de zeven correctionele veroordelingen van verzoeker en komt tot het besluit dat verzoeker een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving.

1.4.

Verzoeker wil in eerste instantie verwijzen naar het art. 27 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (Burgerschapsrichtlijn), waarvan art. 43 Vw. de omzetting vormt .

“Artikel 27

Algemene beginselen

1. Onverminderd het bepaalde in dit hoofdstuk kunnen de lidstaten de vrijheid van verkeer en verblijf van burgers van de Unie en hun familieleden, ongeacht hun nationaliteit, beperken om redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid. Deze redenen mogen niet voor economische doeleinden worden aangevoerd.

2. De om redenen van openbare orde of openbare veiligheid genomen maatregelen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het gedrag van betrokkene. Strafrechtelijke veroordelingen vormen als zodanig geen reden voor deze maatregelen. Het gedrag moet een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormen. Motiveringen die los staan van het individuele geval of die verband houden met algemene preventieve redenen mogen niet worden aangevoerd.

3. Om te beoordelen of de betrokkene een gevaar vormt voor de openbare orde of de openbare veiligheid kan het gastland, wanneer het zulks onontbeerlijk acht, bij de afgifte van de verklaring van inschrijving - of, bij ontbreken van een inschrijvingssysteem, uiterlijk drie maanden na de datum van

binnenkomst van de betrokkene op zijn grondgebied of na de in artikel 5, lid 5, bedoelde mededeling van aanwezigheid op het grondgebied, dan wel bij de afgifte van de verblijfskaart -, de lidstaat van oorsprong en eventueel andere lidstaten, verzoeken om mededeling van politieke gegevens betreffende betrokkene. Deze raadpleging mag geen systematisch karakter dragen. De geraadpleegde lidstaat antwoordt binnen twee maanden”(eigen onderlijning).

Het begrip ‘openbare orde’, zoals het wordt gebruikt in de Burgerschapsrichtlijn, moet dus restrictief worden uitgelegd. De uitzondering van openbare orde vormt een afwijking van het fundamentele beginsel van het vrije verkeer van personen, die strikt moet worden opgevat en waarvan de draagwijdte niet eenzijdig door de lidstaten kan worden bepaald, aldus de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest dd. 19 december 2014 nr. 135.6272.

1.5

Verweerder heeft echter geen enkel grondig onderzoek naar het huidige persoonlijke gedrag van verzoeker.

Dat de loutere verwijzing naar de verschillende veroordelingen van verzoeker, waarvan de laatste ondertussen reeds dateert van november 2019, zonder enig bijkomend grondig persoonlijk onderzoek, op zich geen indicatie is dat het persoonlijk gedrag van verzoeker een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamenteel belang van de samenleving.

Dat geenszins uit de motivatie van de bestreden beslissing op een afdoende manier blijkt of het huidige persoonlijke gedrag van verzoeker een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

Verzoeker wil verwijzen naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 26 februari 2016 nr.163.046 waarin, verwijzende naar de rechtspraak van het Hof van Justitie, wordt gesteld dat het begrip “gevaar voor de openbare orde” geval per geval dient te worden beoordeeld “teneinde na te gaan of de persoonlijke gedragingen van de betrokken derdelander een daadwerkelijk en actueel gevaar voor de openbare orde vormen” en “dat het kennelijk onredelijk om op basis van de gegevens van het administratief dossier te besluiten dat de betrokken vreemdeling een gevaar is voor de openbare orde”.

Ook in zijn arrest dd. 10 november 2016 (nr. 169.732)⁴ heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opnieuw, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, geoordeeld dat, opdat een gevaar voor openbare orde kan worden weerhouden, het niet volstaat dat er sprake was van een wetsovertreding en de hiermee gepaard gaande veroordeling van de maatschappelijk orde.

Opdat een gevaar voor openbare orde kan worden weerhouden moet er ook sprake zijn van een « werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast » en mag niet op automatische wijze worden besloten op basis van de vaststelling dat er sprake was van een wetsovertreding, aldus de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in voormeld arrest.

1.6

Verweerder citeert in de bestreden beslissing naar de opgelegde maatregelen van jeugdbescherming en naar de verschillende strafrechtelijke veroordelingen aangaande verzoeker, zonder ook maar op enige wijze de “actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging” te onderzoeken en te motiveren.

Verweerder dient zelf in de bestreden beslissing vast te stellen dat het huidige persoonlijke gedrag van verzoeker positief evolueert. Verzoeker keerde na de 21 uitgaansvergunningen en 9 penitentiaire verloven telkens terug naar de gevangenis (p. 6) (cf. attest van gevangenschap, stuk 2). Verzoeker heeft van 13 januari tot 17 januari 2020 een vijfdaagse VDAB-opleiding heftruckbestuurder gevolgd, zijn tewerkstellingen in gevangenis.... (p. 7 en 9).

Dat, gezien voormelde vaststellingen, geenszins kan gesteld worden dat er sprake is van “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” in hoofde van verzoeker en dat verzoeker een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

Dat er sprake is van schending van de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting.

Dat er tevens sprake is van een manifeste beoordelingsfout.

Dat verweerder in elk geval zijn beslissing niet afdoende motiveerde in het licht van art. 44 Vw. waardoor er sprake is van schending van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de motiveringsplicht.

1.7

Dat evenmin verweerder op een afdoende manier heeft gemotiveerd waarom, overeenkomstig art. 44, laatste lid, Vw. en art. 74/13, geen rekening dient te worden gehouden met de duur van het verblijf van verzoeker in het Rijk, zijn leeftijd, zijn gezondheidstoestand, zijn gezins- en economische situatie, zijn sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Het artikel 74/13 Vw. stelt eveneens het volgende :

« Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land».

Dat vaststaat dat verzoeker reeds langdurig in België verblijft (verzoeker verblijft sinds zijn 7 jaar in België).

Dat verweerder geenszins in de beslissing heeft rekening gehouden met de vaststelling dat verzoeker, gezien zijn jeugdige leeftijd toen hij in België is aangekomen, geen enkele band meer heeft met zijn land van herkomst, er niemand kent,...

Het staat ook niet vast of verzoeker een paspoort zal bekomen om naar zijn land van herkomst terug te keren.

Verweerder verwijst naar het feit dat verzoekers broer hem zou kunnen ondersteunen in Kazakstan, doch verweerder heeft voorafgaandelijk geen enkel onderzoek ingesteld naar de hechtheid van de relatie tussen de twee broers.

Dat daarnaast geenszins een onderzoek werd ingesteld naar de effectieve mogelijkheid van verzoeker om terug te keren naar zijn land van herkomst en evenmin vaststaat dat hij aldaar tot permanent verblijf zal toegelaten worden.

Dat er sprake is van schending van de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting en van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

1.8

Uit wat voorafgaat blijkt dan ook duidelijk dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van de artikelen 44 en 74/13 Vw., de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

Tevens is er sprake van manifeste beoordelingsfouten.

De bestreden beslissing dient dan ook vernietigd te worden.”

2.1.2. In eerste instantie houdt verzoeker voor dat de motivatie van de bestreden beslissing niet afdoende is en voert hij de schending van de formele motiveringsplicht aan. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen. Hij moet kunnen beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Deze artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit

wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn. De aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerende motief aan op basis waarvan deze werd genomen. De juridische grondslag is vermeld: artikel 44*bis*, §2, van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing gaat uitgebreid in waarom deze bepaling van toepassing is: er wordt verwezen naar de verschillende strafrechtelijke veroordelingen en jeugdmaatregelen die verzoeker heeft opgelopen en die niet weerlegd worden in het verzoekschrift. Er wordt gedetailleerd ingegaan op de aard van de strafrechtelijke gedragingen van verzoeker, die duidelijk hardleers is, en die telkenmale na een veroordeling opnieuw misdrijven pleegt, waarvan ook opzettelijke slagen en verwondingen met ziekte of arbeidsongeschiktheid tot gevolg en verschillende drugsdelicten en diefstallen met geweld.

De bestreden beslissing gaat uitvoerig in op de aard van de feiten die ernstig de openbare orde schaden en op de gevolgen voor de slachtoffers van de door verzoeker gepleegde feiten. Dit blijkt uit de motieven, terug te vinden in de pagina's 3 tot en met 5 van de bestreden beslissing. De feitelijke grondslag van de bestreden beslissing is uitvoerig beschreven. Verzoeker toont de schending van de formele motiveringsplicht niet aan. De bestreden beslissing beperkt zich niet tot een loutere verwijzing naar de veroordelingen die verzoeker ondergaat. Tevens is geantwoord op alle elementen die verzoeker kenbaar maakte voor het nemen van de bestreden beslissing. De diverse banden die verzoeker heeft, werden gedetailleerd onderzocht en een uitgebreid onderzoek is gevoerd naar het gezins- en familieleven dat verzoeker heeft. De bestreden beslissing vermeldt dat het langdurig verblijf in België niet opweegt tegen het ernstig gevaar dat verzoeker vormt voor de openbare orde en waarom zijn gedragingen een ernstig gevaar voor de openbare orde zijn, dat volgens de verwerende partij superieur is aan de privébelangen van verzoeker. De bestreden beslissing legt uit dat verzoeker in het plegen van misdrijven hardleers is (meermaals zijn de misdrijven in staat van herhaling gepleegd), en het laakbare gedrag dat verzoeker toonde wijst erop dat hij een asociale en een immorele ingesteldheid heeft. Het risico dat verzoeker opnieuw de openbare orde zou schenden, kan niet worden uitgesloten omdat de veroordelingen niet het minste corrigerend effect hadden. Het gevaar dat verzoeker vormt, is ernstig, reëel en actueel, en de bestreden beslissing geeft de redenen weer waarom.

Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) besluit derhalve dat de verzoekende partij niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de bestreden beslissing begrijpt en weet om welke reden hij beroep aantekent.

Een schending van de formele motiveringsplicht, vervat in de aangevoerde bepalingen, wordt niet aangenomen.

2.1.3. Verzoeker betwist de inhoud van de motieven van de bestreden beslissing en voert onder meer de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker voert tevens de schending aan van de hoorplicht, van de rechten van verdediging en van de zorgvuldigheidsplicht.

Het recht om gehoord te worden waarborgt dat eenieder in staat wordt gesteld naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken in het kader van een administratieve procedure en alvorens een besluit wordt genomen dat zijn belangen aanmerkelijk kan beïnvloeden (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, ro. 87). Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie vormt het hoorrecht een algemeen beginsel van Unierecht. Luidens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie leidt een schending van de rechten van de verdediging, in het bijzonder het recht om te worden gehoord, naar Unierecht echter pas tot nietigverklaring van het na afloop van de administratieve procedure genomen besluit, wanneer deze procedure zonder deze onregelmatigheid een andere afloop had kunnen hebben (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, *M.G. e.a.*, ro. 38 met verwijzing naar de arresten van 14

februari 1990, *Frankrijk/Commissie*, C 301/87, Jurispr. blz. I 307, punt 31; 5 oktober 2000, *Duitsland/Commissie*, C 288/96, Jurispr. blz. I 8237, punt 101; 1 oktober 2009, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Raad*, C 141/08 P, Jurispr. blz. I 9147, punt 94, en 6 september 2012, *Storck/BHIM*, C 96/11 P, punt 80). Om een dergelijke onrechtmatigheid te constateren, moet de Raad aan de hand van de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden van het geval nagaan of er sprake is van een onregelmatigheid die het hoorrecht op zodanige wijze aantast dat de besluitvorming in kwestie een andere afloop had kunnen hebben, met name omdat de verzoekende partij specifieke omstandigheden had kunnen aanvoeren die na een individueel onderzoek de verwerende partij zouden kunnen doen afzien van het nemen van de bestreden beslissing (HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, *M.G. e.a.*, ro. 40).

Wat de aangevoerde schending van de hoorplicht betreft als beginsel van behoorlijk bestuur, houdt dit als beginsel van behoorlijk bestuur in dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen (RvS 23 mei 2001, nr. 95.805; RvS 22 oktober 2001, nr. 100.007; RvS 18 mei 2006, nr. 158.985; RvS 15 februari 2007, nr. 167.887).

Artikel 44bis van de Vreemdelingenwet stelt:

“§ 1.

Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2.

De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3.

De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4.

Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Dit houdt ook in dat zij zich moet steunen op alle gegevens en dienstige stukken.

De overheid moet zich afdoende informeren over alle relevante elementen.

De zorgvuldigheidsplicht geldt ook voor de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. In het kader van verblijfsaanvraag rust de bewijslast bij de aanvrager die zorgvuldig moet zijn bij het indienen van de aanvraag en alle relevante stukken en elementen moet aanbrengen zodat de gemachtigde kan beoordelen of hij voldoet aan de wettelijke voorwaarden. De verplichting die in dit geval rust op de verzoekende partij, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting (RvS 28 april 2008, nr. 182.450).

Verder wijst de Raad erop dat de rechten van verdediging in administratiefrechtelijke zaken enkel van toepassing zijn op tuchtzaken, doch niet op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet (RvS 3 november 2003, nr. 124.957).

2.1.4. Naast algemene theoretische beschouwingen houdt verzoeker voor dat geen voorafgaandelijk onderzoek werd verricht, of geen grondig onderzoek is verricht naar diens huidige persoonlijk gedrag en betwist verzoeker dat zijn gedragingen een ernstig, reëel en actueel gevaar vormen voor de samenleving. Hij verwijst naar artikel 27 van de richtlijn 2004/38/EG.

Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de redengeving meer behelst dan een loutere verwijzing naar de strafrechtelijke veroordelingen. De bestreden beslissing gaat de aard van de gepleegde misdrijven na, de gevolgen voor de samenleving en onderzoekt het actuele karakter van het ernstig gevaar dat verzoeker vormt voor de samenleving. Verzoeker houdt er een voornamelijk theoretisch betoog op na maar uit de bestreden beslissing blijkt overduidelijk dat de herhaalde gepleegde misdrijven ernstig en gevaarlijk zijn en dat verzoeker een daadwerkelijk gevaar is voor de samenleving.

De aard van de gepleegde misdrijven worden weergegeven, na de opsomming van de veroordelingen, in de volgende motieven van de bestreden beslissing:

“Sinds zeer jonge leeftijd beging u strafbare feiten. De jeugdbeschermingsmaatregelen die genomen werden teneinde u normbesef bij te brengen en uw gedrag te verbeteren, hebben u niet op het rechte pad kunnen brengen. Tevens werd een plaatsing in een gemeenschapsinstelling gerealiseerd. De opgelegde maatregelen van jeugdbescherming hebben niet het beoogde effect verwezenlijkt en ook nadat u meerderjarig werd, bleef u volharden in het plegen van misdrijven. Bij uw eerste detentie in de gevangenis was u amper 19 jaar en de diverse detentieperiodes volgden elkaar relatief snel op. U liep tussen 24.10.2011 en 18.11.2019 niet minder dan 7 veroordelingen op. U kreeg verschillende kansen van de directie detentie beheer en tot tweemaal toe dienden de uitgaansfaciliteiten herroepen te worden. U kent een straftotaal tussen zeven en tien jaar. Hieruit blijkt dat u lak heeft aan het naleven van regels.

De gepleegde feiten zijn zeer ernstig. Op 03.02.2011 sprak slachtoffer V.R. te Temse af met D.K. aan de garageboxen gelegen achter de W. waar ook R.K. (de broer van D.K.) aanwezig was. Plots kwamen u en uw kompanen er toe. Volgens het slachtoffer had uw kompaan 500 euro 'op zijn hoofd gezet', hij zette het daarom op een lopen toen hij Jullie zag. Jullie haalden hem in en sloegen hem in elkaar, zelfs zodanig dat hij op een bepaald ogenblik het bewustzijn zou verloren hebben. Terug bij bewustzijn zat hij in een wagen waar hij zich op de achterbank bevond tussen u en uw kompaan. R.K. lag over jullie drieën. Tijdens de rit zou u hem blijven slaan zijn en werd het slachtoffer verplicht om zijn kledij uit te doen. die jullie vervolgens op de straat gooiden. Tenslotte werd hij naakt uit het voertuig gezet in de prostitutiebuurt van de Aarschotstraat te Brussel, waar hij werd achtergelaten. U en uw kompanen rekenden in een echte 'maffia stijl' af met jullie slachtoffer om reden dat deze aan uw kompaan een ontleend bedrag van 60 euro nog niet had terug betaald. Het slachtoffer vertoonde schaafwonden over het ganse lichaam en werd door uw kompaan bedreigd met de dood indien hij de politie zou verwittigen. U handelde, niet tegenstaande uw jonge leeftijd, zonder enige vorm van scrupules als een professionele misdadiger. Uw mentaliteit getuigt van een gevaarlijke instelling waartegen, ter bescherming van de maatschappij, krachtadig dient opgetreden worden. Bij de huiszoeking werd in uw kamer eveneens een hoeveelheid drugs gevonden. Tijdens de terechtzitting van 26.09.2011 verklaarde u dat u joints rookt. De rechtbank was echter van mening dat uw druggebruik zich in de realiteit niet zou beperken tot het gebruik van enkel joints gelet op de hoeveelheid drugs die werden aangetroffen bij de huiszoeking. De rechtbank achtte het passend om u een substantiële gevangenisstraf en een geldboete op te leggen. Er werd u nog een kans gegeven door u de gunst van heil uitstel van de tenuitvoerlegging toe te staan echter gekoppeld aan voorwaarden. De rechtbank veroordeelde u op 24.10.2011 voor deze feiten tot een gevangenisstraf van 12 maanden met probatieuitstel voor een termijn van 5 jaar voor 6 maanden.

Tijdens een patrouille in het centrum van Temse op 21.09.2011 bemerkten inspecteurs van de politiezone Kruikeke-Temse, op de openbare parking in de P. H.straat twee verdachte voertuigen. Wanneer zij achter de voertuigen stopten, zagen ze dat u uit één van de voertuigen sprong en u naar het andere voertuig begaf. Gezien uw zenuwachtige houding besloten zij om u aan een veiligheidsfouille te onderwerpen. Hierbij werden in uw schoudertasje ondermeer 6 zakjes cannabis aangetroffen. Bij een huiszoeking in uw woonst werden tevens 94 zakjes cannabis aangetroffen met elk een gewicht tussen 2,4 en 2,9 gram en een zak van 99 gram; 3 precisieweegschalen; een houten pijn; een grinder en verschillende zakjes. Bij uw verhoor op 21.09.2011 bekende u zelf cannabis te gebruiken. U verklaarde dat de op u aangetroffen zakjes cannabis uw persoonlijke behoefte voor één week uitmaakten. U bevestigde ook dat u soms een joint doorgaf aan vrienden. Geconfronteerd met de bij u thuis aangetroffen zakjes cannabis, stelde u niet te weten vanwaar die afkomstig waren.

Naderhand verklaarde u aan de onderzoeksrechter: "Ik koop redelijk veel weed, voornamelijk voor eigen gebruik, maar ik verkoop af en toe, als er iemand iets nodig heeft. Ik verkoop niet alle dagen, maar wel een paar dagen per week met af en toe een tussenpauze. U vraagt me naar mijn klanten. Ik zal blij zijn als ik er tussen de 10 à 15 heb. Ik verkoop met de bedoeling van mijn winst opnieuw te investeren in de aankoop van weed. " Bij het verhoor van uw klanten verklaarden zij cannabis bij u te hebben gekocht. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat sommige van uw klanten op dat ogenblik nog minderjarig waren. U was niet alleen zelf druggebruiker, die snel en makkelijk geld wilde verdienen, doch stond u er duidelijk niet bij stil dat door uw handelen drugs op de markt kwamen, dit ten koste van de gezondheid van de gebruikers, waaronder zelfs minderjarigen. Daardoor heeft u een bijdrage geleverd aan de handel in en verspreiding van een voor de samenleving schadelijke softdrug. U bent/was zelf verslaafd, dus u bent vertrouwd met de nadelige effecten van drugs. Drugsinbreuken zijn ernstig. Drugs leidt tot randcriminaliteit en maatschappelijke overlast. Bovendien wordt de gezondheid van de gebruiker en de volksgezondheid in gevaar gebracht. De feiten geven blijk van een gebrek aan normbesef en van een zucht naar gemakkelijk geldgewin. Zulke feiten dragen bij tot de groeiende plaag van drugsdealers welke overlast in onze maatschappij veroorzaken en welke een gevaar vormen voor de gezondheid van de burgers welke zich op die manier probleemloos kunnen bevoorraden. U werd voor deze feiten op 07.02.2012 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel voor een termijn van 5 jaar voor 1 jaar.

Het is duidelijk dat u op het slecht pad bent. Op de probatiedienst d.d. 21.05.2012 had u een laatste kans gekregen om op een correcte manier mee te werken "en geen fratsen meer uit te halen". Maar slechts enkele dagen na voornoemde vergadering van de probatiedienst maakte u zich op 26.05.2012 opnieuw schuldig aan een diefstal op heterdaad betrap van goederen in het warenhuis C&A te Sint-Niklaas. Volgens de veiligheidsagent die u kon vatten, sloeg en duwde u naar iedereen die u wou tegenhouden of hinderde. Toen de veiligheidsagent u tenslotte in bedwang kon houden sloeg u hem diverse malen in de nek en op het ganse lichaam. U bedreigde de veiligheidsagent met de woorden dat u zou terug komen en hem wel zou vinden. U staat duidelijk niet stil bij de nefaste financiële gevolgen die uw daden veroorzaken, hetgeen ook uw opportunistische en egoïstische ingesteldheid aantoont. Dergelijke feiten veroorzaken ook overlast en ergernis voor de gedupeerden en zorgen voor gevoelens van onveiligheid in de samenleving. De slachtoffers kunnen ook belangrijke psychische schade, met name angstgevoelens, oplopen. Het probatieuitstel u verleend bij vonnis d.d. 24.11.2012 werd bijgevolg ook herroepen. Waar probatievoorwaarden er niet zijn om de voorwaarden op zich, maar een doel van reclassering en re-integratie hebben, dient in concreto te worden vastgesteld dat u een zeer belangrijke voorwaarde, namelijk van algemeen goed gedrag zijn, met voeten had getreden. Uw houding wijst op een gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel, interesse en inzet. Winkeldiefstallen vormen een maatschappelijke kwaal waartegen adequaat moeten worden opgetreden. Zij veroorzaken veel overlast en schade, in de eerste plaats voor de getroffen winkeliers. De kosten voor de winkeliers worden door hen door verrekend in de vorm van prijsverhogingen, zodat ook de consument er uiteindelijk de dupe van wordt.

Ten gevolge van de diefstal die u op 26.05.2012 in de C&A pleegde, werd u door de politie van Sint-Niklaas aangehouden en opgesloten in cel 3 waar u de bewakingscamera beschadigde. Gelet op de aard en de objectieve ernst van het feit en rekening houdend met uw allerminst onbesproken strafrechtelijk verleden, het herhaaldelijk karakter en het gegeven dat u geen enkele gunstmaatregel meer kon genieten werd u op 17.09.2013 bij verstek veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 maanden. De pure minachting die u heeft voor de regels die de samenleving oplegt, kan niet worden getolereerd. Eerdere veroordelingen en bekomen gunsten hadden duidelijk niet het verhoopte ontradende effect.

Zelf tijdens uw verblijf in de gevangenis pleegde u feiten. Op 07.09.2013 kreeg u bezoek en na dit bezoek werd tijdens een controle vastgesteld dat u in het bezit was van 2,13 gram hasj. Deze feiten zijn objectief ernstig, gelet op de verslavende en destructieve werking van de gebruikte drug. Drugs in de gevangenis zijn een ernstig probleem en de overheid doet heel veel inspanningen om hieraan te verhelpen. Zulk gedrag doet verslavingen ontstaan of houdt ze in stand, terwijl het beleid van de overheid er op is gericht de gevangenis drugvrij te houden. Dergelijk gewetenloos handelen vroeg dan ook een zeer zware bestraffing en u werd 14.01.2015 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden in staat van bijzondere herhaling.

U zag het ontoelaatbaar karakter van uw handelen echter nog niet in. U keerde na uw uitgangsvergunning op 10.03.2016 niet terug naar de gevangenis. U ontvluchtte de gevangenis tot 05.08.2016. U werd hier trouwens voor geseind. Alsof dat niet genoeg was maakte u zich tijdens deze

ontvluchting ook nog schuldig aan een gewapende overval. Op 17.06.2016, omstreeks 10u55 pleegde u een gewapende overval op het filiaal van Blokker te Temse, er werd 400 euro buit gemaakt. Volgens de kassierster kwam u met een vuurwapen in uw linkerhand tot bij haar en zei haar de kassa te openen. U wachtte tot iedereen de winkel buiten was om vervolgens een witte plastic zak en het vuurwapen uit de zak van uw trui te halen. Onder bedreiging van het vuurwapen stak de kassierster het geld in de zak. Een getuige had u zien weglopen in de richting van de C. D'laan, de politie voerde vervolgens te voet een onderzoek uit in de buurt. De postbode had een persoon die aan de persoonsbeschrijving voldeed uit de bosjes zien komen achter de hoek in de (...)straat, zijnde de plaats van de feiten. De politie zag u iets verder uit de struiken komen, u was bezig met uw GSM. U werd herkend en zette het bij het zien van de politie onmiddellijk op een lopen. Tijdens de achtervolging greep u uw wapen om het te richten op de politie.

Volgens de politie droeg u een plastic zak en liet u tijdens u uw vlucht muntstukken vallen. Uw broer werd 200 à 300 meter van de feiten aangetroffen. Bij nazicht van zijn GSM bleek dat u na de feiten, tussen 11 u en 12u, 105 berichten naar hem stuurde. Er werden ook berichten gestuurd met R.S die uitkeek naar de plaatsen waar de politie zich bevond. U had eveneens een bericht gestuurd naar uw moeder. Op 05.08.2016 werd u aangetroffen in het appartement van uw moeder, die de politie had verwittigd van uw aanwezigheid. De feiten zijn zeer ernstig. Gewapende overvallen dragen bij tot een enorme verhoging van het onveiligheidsgevoel bij de burgers en zorgen voor zware psychische trauma's bij de slachtoffers. Plegers van gewapende overvallen hebben een compleet gebrek aan respect voor andermans eigendomsrechten en fysieke integriteit. Ze zijn enkel uit op snel geldgewin en vormen bijgevolg een gevaar voor de openbare orde waartegen krachtdadig dient opgetreden te worden. Daarenboven kunnen onder geen beding bedreigingen ten aanzien van politie worden getolereerd. Dit wijst op een gebrek aan respect zowel voor andermans fysieke integriteit als voor de samenleving in zijn geheel, daar politiemensen dag in dag uit in de weer zijn om onze samenleving te ordenen, veiliger te maken en de burgers te beschermen. Het is een feit van algemene bekendheid dat dergelijke gebeurtenissen veelal een hevige impact hebben op de slachtoffers. De slachtoffers ondervinden nog lange tijd de gevolgen van hetgeen hen door de dader is aangedaan. U heeft enkel en alleen voor uw eigen financiële gewin de winkelbediende in een buitengewoon beangstigende situatie gebracht en een grove inbreuk op diens persoonlijke levenssfeer gemaakt. U stond helemaal niet stil bij de emotionele en psychische gevolgen voor het winkelpersoneel. Opnieuw hield u geen rekening met het veiligheidsgevoel dat door dergelijke feiten in het gedrang kwam, noch met het trauma waarmee u het slachtoffer mogelijkerwijze zou opzadelen. Dit soort feiten veroorzaken gevoelens van angst en onveiligheid binnen de samenleving. Extra bezwarend is dan ook nog dat het feit gebeurde in de uitoefening van de professionele werkzaamheden als winkelbediende bij Blokker, zodat het slachtoffer, ook op professioneel vlak, in de toekomst wellicht nog dagdagelijks met de traumatische gevolgen van de feiten zal geconfronteerd worden. U ging totaal voorbij aan het feit dat het personeel nog lang na de feiten te maken zouden hebben met angstgevoelens, empathie lijkt u dan ook volledig vreemd. U was duidelijk niet aan uw proefstuk toe en u had al uw mogelijkheden tot het bekomen van gewoon uitstel verkwanseld. De eerdere veroordelingen en bekomen gunsten, hadden duidelijk niet het verhoopte ontradende effect gehad. Er restte dan ook enkel een repressieve aanpak en u werd op 25.01.2017 veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 37 maanden in staat van wettelijke herhaling om u ervan te weerhouden nieuwe criminele feiten te plegen. Helaas had deze veroordeling ook niet gewenste effect.

Uit het vonnis d.d. 22.08.2018 van de Strafvueroeringsrechtbank te Gent (afwijzing van een elektronisch toezicht) blijkt: "Doorheen zijn strafuitvoering kreeg hij [u] reeds verschillende kansen van de directie detentiebeheer. Tot tweemaal toe dienden uitgaansfaciliteiten herroepen te worden. Hij [u] bleef weg en pleegde nieuwe feiten. Ondertussen kan dhr. R. opnieuw genieten van uitgaansvergunningen. Deze worden aangewend om een begeleiding bij vzw Touché te volgen. Een verzoek tot het bekomen van penitentiair verlof werd positief geadviseerd door de directie. Het is nu aan betrokkene [u] om de nieuwe gunsten die hij [u] verkreeg op een correcte manier te benutten. Stap voor stap zal hij [u] zich moeten bewijzen. Hij [u] wenst een opleiding magazijnier te volgen en wil zich op sociaal administratief vlak laten bijstaan door het CAW voor zaken die nog uitgewerkt moeten worden. Ook een financiële begeleiding lijkt aan de orde te zijn. Positief is het gegeven dat betrokkene [u] opvallend minder tuchtrapporten oploopt dan in het verleden. Hiervoor dient hij wel op een gesloten regime te verblijven. Hier ervaart hij minder prikkels. Minder gunstig in zijn [uw] houding ten aanzien van de slachtoffers. Hij wenst niet te werken in de gevangenis om reeds een aanvang te kunnen nemen met het betalen van de burgerlijke partijen. Dit kan een struikelblok betekenen voor de rechtbank, gezien zij de houding ten aanzien van de slachtoffers en de inspanningen inzake betaling van de burgerlijke partijen mee dient te nemen In haar beraad. Het is duidelijk dat betrokkene [u] nog een lange vreg af te leggen heeft, doch hij

[u] is nog jong en hopelijk kan de begeleiding door vzw Touché een kentering teweeg brengen in het reeds "lange" criminele leven van betrokkene. Actueel ontbreekt een volledig concreet en recidivebeperkend reclasseringsplan dat tegemoet kan komen aan de kans op het herval in het plegen van nieuwe ernstige strafbare feiten. Om deze reden beslist de rechtbank het elektronische toezicht af te wijzen. "

Na meerdere uitgaansvergunningen en penitentiaire verlopen vond er na een uitgaansvergunning op 18.01.2019 opnieuw een incident plaats. U werd na uw terugkeer onderworpen aan een naaktfouille en er werden op uw lichaam verboden substanties aangetroffen, namelijk 14,7 gram hasj, 0,7 gram cannabis en 0,7 gram cocaïne. Voor deze feiten werd u op 18.11.2019 in staat van bijzondere herhaling veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden. U diende toch al te beseffen dat deze feiten onaanvaardbaar zijn en dat het bezit van verdovende middelen absoluut niet te tolereren valt en al zeker niet in de gevangenis. U werd in het verleden reeds veroordeeld voor dezelfde feiten. Het ligt klaarblijkelijk niet in uw karakter om geen misdrijven te plegen. Uit deze veroordeling blijkt zeer duidelijk dat u absoluut geen enkel besef heeft van de wederrechtelijkheid van uw handelen en er al evenmin spijt over heeft, vermits u de draad van uw misdadig leven terug opgenomen heeft. Het is des te ergerlijker dat u opnieuw tot deze feiten overgegaan bent de gevangenis, alwaar u juist opgesloten werd met het oog op bezinning en hopelijk inkeer ten aanzien van de feiten die u daar gebracht hadden. U lijkt dan ook helemaal niet bereid uw leven over een andere boeg te gooien en u te herpakken.

U zou maar al te goed moeten beseffen dat de gevangenis een oord van bezinning, inkeer en ommekeer voor de gedetineerde moet zijn en de gedetineerde moet aanzetten schuldinzicht te verwerven en afstand te nemen van zijn criminele verleden, zich te oriënteren naar een nieuwe levensstijl en een hernieuwde integratie in de reguliere maatschappij. Als er één plaats is waar misdrijven totaal geen plaats hebben dan is het dus wel in de gevangenis.

Het moge duidelijk zijn dat u niet onder de indruk bent van de gerechtelijke procedures en dat u feiten blijft opstapelen. Het gegeven dat u, ondanks de vele kansen die u geboden werden, blijft recidiveren, wijst erop dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is.

Dat u, nadat u op de hoogte werd gesteld dat uw recht op verblijf in onderzoek was, telkens na uw uitgaansvergunningen terug keerde naar de gevangenis en u sinds uw herroeping opnieuw 21 uitgaansvergunningen en 3 penitentiaire verlopen verkreeg die blijkbaar zonder problemen verlopen zijn, wil geenszins zeggen dat u geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Het is immers in uw eigen belang dat u zich gedraagt tijdens uw uitgaansvergunningen en verlopen daar, zoals u reeds mocht meemaken, enige misstap aanleiding zou geven aan het niet meer verlenen van uitgaansvergunningen. Uitgaansvergunningen zijn normaal gezien ook aan strikte voorwaarden onderworpen waardoor het moeilijk is om tijdens dergelijke uitgaansvergunningen te recidiveren, hoewel u zelfs daarin reeds slaagde in het verleden. U benadrukt tijdens uw gesprek met de migratiebegeleider op 06.12.2019 dan misschien wel dat u uw leven gebeterd zou hebben, gezien uw strafverleden, uw leugenachtig en manipulatief karakter, kan bezwaarlijk geloof gehecht worden aan deze loutere bewering. Nadat u beweerd had uw leven gebeterd te hebben, dienden er trouwens nog tuchtmaatregelen genomen worden in de gevangenis.

Er moet worden vastgesteld dat, ondanks uw jonge leeftijd, de strafrechtelijke veroordelingen en de vele tuchtrapporten die voor u opgesteld dienden te worden geen enkele indruk op u hebben gemaakt en dat de maatschappij moet worden beschermd tegen uw niet-aflatend crimineel gedrag. De gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordelingen ten grondslag liggen zijn van zodanige aard dat hieruit reeds voortvloeit dat u een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt.

Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat er sprake is van schuldbesef of -inzicht, spijt of een duidelijke gedragswijziging. Het gegeven dat u in de gevangenis opleidingen volgde/volgt, wijst er nog niet noodzakelijk op dat u tot inkeer bent gekomen of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Dat u qua begeleiding inzake agressieregulatie/frustratietolerantie, zowel tijdens uw detentie als post-penitentiair, terecht kan bij VZW Touché, evenmin.

Niettegenstaande u meerdere kansen gegeven werden om alsnog een ander pad te kiezen, deed u dat niet. Het gedrag dat u reeds meerdere jaren vertoont, getuigt overduidelijk van een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en

morele waarden. De vaststelling dat u reeds 7 keer veroordeeld werd voor een veelheid aan criminele feiten, wijst er op dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Gelet op uw talrijke veroordelingen wordt vastgesteld dat u niet de intentie vertoont om uw gedrag te verbeteren. Het feit dat u de neiging vertoont uw gedrag verder te zetten, kan een maatregel, gestoeld op openbare orde, verantwoorden (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I.). Het risico dat u ook in de toekomst weer strafbare feiten zal plegen, kan niet uitgesloten worden. Snel en makkelijk geldgewin lagen vaak aan de basis van de feiten die u pleegde. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn niet kennelijk onredelijk. Uit de motieven blijkt terdege de ernst van de gepleegde feiten, waarbij verzoeker geweld en drugs niet schuwde, dit al voor zijn volwassenheid tot en met al zeker 18 januari 2019 waar verzoeker opnieuw in de gevangenis is betrappt op het bezit van drugs. De conclusie dat verzoeker “een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.” is een juiste en pertinente beoordeling van de gepleegde feiten en de ingesteldheid van verzoeker. De verwijzing in het middel naar artikel 27 van de richtlijn 2004/38/EG en naar rechtspraak van de Raad, doen aan het voorgaande geen afbreuk. De arresten van de Raad kennen overigens geen precedentswaarde in het Belgische rechtssysteem.

Voorts meent verzoeker ten onrechte dat geen rekening is gehouden met zijn positieve evolutie, verwijzend naar zijn gevolgde opleiding, vrijwillige terugkeer naar de gevangenis na de toegekende uitgaansvergunningen en penitentiaire verlopen.

De volgende motieven spreken deze bewering van verzoeker tegen:

“Na meerdere uitgaansvergunningen en penitentiaire verlopen vond er na een uitgaansvergunning op 18.01.2019 opnieuw een incident plaats. U werd na uw terugkeer onderworpen aan een naaktfouille en er werden op uw lichaam verboden substanties aangetroffen, namelijk 14,7 gram hasj, 0,7 gram cannabis en 0,7 gram cocaïne. Voor deze feiten werd u op 18.11.2019 in staat van bijzondere herhaling veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden. U diende toch al te beseffen dat deze feiten onaanvaardbaar zijn en dat het bezit van verdovende middelen absoluut niet te tolereren valt en al zeker niet in de gevangenis. U werd in het verleden reeds veroordeeld voor dezelfde feiten. Het ligt klaarblijkelijk niet in uw karakter om geen misdrijven te plegen. Uit deze veroordeling blijkt zeer duidelijk dat u absoluut geen enkel besef heeft van de wederrechtelijkheid van uw handelen en er al evenmin spijt over heeft, vermits u de draad van uw misdadig leven terug opgenomen heeft. Het is des te ergerlijker dat u opnieuw tot deze feiten overgegaan bent de gevangenis, alwaar u juist opgesloten werd met het oog op bezinning en hopelijk inkeer ten aanzien van de feiten die u daar gebracht hadden. U lijkt dan ook helemaal niet bereid uw leven over een andere boeg te gooien en u te herpakken.

U zou maar al te goed moeten beseffen dat de gevangenis een oord van bezinning, inkeer en ommekeer voor de gedetineerde moet zijn en de gedetineerde moet aanzetten schuldinzicht te verwerven en afstand te nemen van zijn criminele verleden, zich te oriënteren naar een nieuwe levensstijl en een hernieuwde integratie in de reguliere maatschappij. Als er één plaats is waar misdrijven totaal geen plaats hebben dan is het dus wel in de gevangenis.

Het moge duidelijk zijn dat u niet onder de indruk bent van de gerechtelijke procedures en dat u feiten blijft opstapelen. Het gegeven dat u, ondanks de vele kansen die u geboden werden, blijft recidiveren, wijst erop dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is.

Dat u, nadat u op de hoogte werd gesteld dat uw recht op verblijf in onderzoek was, telkens na uw uitgaansvergunningen terug keerde naar de gevangenis en u sinds uw herroeping opnieuw 21 uitgaansvergunningen en 3 penitentiaire verlopen verkreeg die blijkbaar zonder problemen verlopen zijn, wil geenszins zeggen dat u geen gevaar meer zou vormen voor de openbare orde. Het is immers in uw eigen belang dat u zich gedraagt tijdens uw uitgaansvergunningen en verlopen daar, zoals u reeds

mocht meemaken, enige misstap aanleiding zou geven aan het niet meer verlenen van uitgaansvergunningen. Uitgaansvergunningen zijn normaal gezien ook aan strikte voorwaarden onderworpen waardoor het moeilijk is om tijdens dergelijke uitgaansvergunningen te recidiveren, hoewel u zelfs daarin reeds slaagde in het verleden. U benadrukt tijdens uw gesprek met de migratiebegeleider op 06.12.2019 dan misschien wel dat u uw leven gebeterd zou hebben, gezien uw strafverleden, uw leugenachtig en manipulatief karakter, kan bezwaarlijk geloof gehecht worden aan deze loutere bewering. Nadat u beweerd had uw leven gebeterd te hebben, dienden er trouwens nog tuchtmaatregelen genomen worden in de gevangenis.

Er moet worden vastgesteld dat, ondanks uw jonge leeftijd, de strafrechtelijke veroordelingen en de vele tuchtrapporten die voor u opgesteld dienden te worden geen enkele indruk op u hebben gemaakt en dat de maatschappij moet worden beschermd tegen uw niet-aflatend crimineel gedrag. De gedragingen die aan uw strafrechtelijke veroordelingen ten grondslag liggen zijn van zodanige aard dat hieruit reeds voortvloeit dat u een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt.

Er ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat er sprake is van schuldbesef of -inzicht, spijt of een duidelijke gedragswijziging. Het gegeven dat u in de gevangenis opleidingen volgde/volgt, wijst er nog niet noodzakelijk op dat u tot inkeer bent gekomen of dat er duidelijk sprake is van een gedragswijziging die afbreuk vermag te doen aan het ernstig, reëel en actueel gevaar dat u vormt voor de openbare orde. Dat u qua begeleiding inzake agressieregulatie/frustratietolerantie, zowel tijdens uw detentie als post-penitentiair, terecht kan bij VZW Touché, evenmin.

Niettegenstaande u meerdere kansen gegeven werden om alsnog een ander pad te kiezen, deed u dat niet. Het gedag dat u reeds meerdere jaren vertoont, getuigt overduidelijk van een gebrek aan normbesef, een immorele ingesteldheid en een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale en morele waarden. De vaststelling dat u reeds 7 keer veroordeeld werd voor een veelheid aan criminele feiten, wijst er op dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Gelet op uw talrijke veroordelingen wordt vastgesteld dat u niet de intentie vertoont om uw gedrag te verbeteren. Het feit dat u de neiging vertoont uw gedrag verder te zetten, kan een maatregel, gestoeld op openbare orde, verantwoord worden (HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I.). Het risico dat u ook in de toekomst weer strafbare feiten zal plegen, kan niet uitgesloten worden. Snel en makkelijk geldgevoel lagen vaak aan de basis van de feiten die u pleegde. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.”

Het is niet kennelijk onredelijk tot het besluit te komen dat verzoeker nog steeds geen lering trok uit diens gevangenisverblijf en dat wat verzoeker ziet als positieve evolutie niet opweegt tegen het opnieuw plegen van een drugsmisdrifftijd nog tijdens verzoekers gevangenschap, recent voor het nemen van de bestreden beslissing. De verwerende partij concludeert correct dat er ernstige redenen van openbare orde bestaan in hoofde van verzoeker en dat verzoeker een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor de maatschappij. Een manifeste beoordelingsfout kan niet worden vastgesteld.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing steunt op een onjuiste feitenvinding, dat een niet correcte beoordeling werd gemaakt of dit kennelijk onredelijk is. Dit volstaat om de bestreden beslissing te schragen. De materiële motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en artikel 44bis van de Vreemdelingenwet zijn niet geschonden.

Verder kan verzoeker niet ernstig voorhouden dat hij niet werd gehoord. Daargelaten dat hij ook nalaat aan te geven met welk element had moeten rekening gehouden worden, van aard dat dit de bestreden beslissing zou kunnen wijzigen, weerlegt verzoeker niet de volgende motieven:

“Op 06.12.2019 werd u tijdens een gesprek met de migratiebegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en dat u mogelijks de toegang tot het Belgisch grondgebied en de Schengenruimte voor een bepaalde periode ontzegd zou worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U verklaarde in de

vragenlijst hoorrecht ingevuld op 20.12.2019, dat uw taal Nederlands is, dat u Engels, Frans en Nederlands kan lezen en schrijven; dat u sinds 2000 in België bent; dat u niet in het bezit bent van reisdocumenten, alleen uw C-kaart; dat u geen ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland;

dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was in de C. 35 B te 9140 Temse. daarvoor in de G. V. R.straat en daarvoor in de P. te Antwerpen; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in België; dat uw moeder (R. E.) en uw broer (R. A.) in België verblijven, C. 35B te 9140 Temse en dat uw oma overleden is en begraven ligt te Temse; dat u geen minderjarige kinderen heeft in België; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u geen familie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u geen minderjarige kinderen heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u tot 2004 lager onderwijs gevolgd heeft in Antwerpen en nadat jullie verhuisd waren heeft u het lager onderwijs afgemaakt in de Klimroos te Temse; dat u te Temse middelbaar onderwijs 'Elektriciteit-Metaal' heeft gevolgd tot het 3° jaar; daarna Syntra 'Handel-Verkoop' te Sint-Niklaas en daarna deeltijds ACDO school in de Slachthuisstraat 64 te 9100 Sint-Niklaas richting 'winkelbediende - onderhoud gebouwen en metselaar' DBSO afgestudeerd (zie bijlage); dat u op 20.10.2009 deeltijds gewerkt heeft bij Groep Intro vzw: RSZ nr. ..., daarna op 28.08.2012 bij Kontrimo: RSZ nr. ..., dan vanaf 17.09.2012 tot 22.03.2013 via Manpower interim bij P. G.: RSZ nr. ..., dan ook via Manpower bij V.: RSZ nr. ...; dat u VDAB opleidingen heeft gedaan en dat u op 13.01.2020 terug een VDAB opleiding gaat volgen (zie bijlage); dat u niet heeft gewerkt in uw land van herkomst of in een ander land dan België omdat u met uw moeder, uw grootmoeder en uw broer naar België bent gekomen toen u 7 jaar oud was; dat u uw land van herkomst was ontvlucht wegens de oorlog; dat u niet opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u niet kan terugkeren naar uw land omdat u de taal niet spreekt, u daar niks kent, u er geen familie heeft, u het land niet kent omdat u op 7-jarige leeftijd naar België kwam, dat u niet zou weten waar er te wonen of wat u daar zou moeten doen, u er niks of niemand kent en er zelfs nog nooit op reis bent geweest, u zich een Belg voelt en u van dit land houdt, u hier bent opgevoed, uw school heeft afgemaakt, u hier heeft gewerkt, uw familie hier begraven ligt en omdat de rest van uw gezin hier woont.

U voegde volgende bijkomende elementen toe: een bijlage 12 (bewijs van aangifte van verlies, diefstal of vernietiging van een identiteits- of vreemdelingenkaart) d.d. 08.01.2013 afgeleverd door de Politiezone Kruibeke- Temse; uw loopbaangegevens; twee attesten van tewerkstelling bij Manpower voor de periode van 17.09.2012 tot en met 30.12.2012 en voor de periode van 01.01.2013 tot en met 28.04.2013; een inschrijvingsbewijs bij de VDAB d.d. 09.12.2019; een bewijs van tewerkstelling in de gevangenis vanaf augustus 2019; een brief van de VDAB voor het volgen van een 5-daagse opleiding van 13 tot 17.01.2020; een uitnodiging d.d. 10.07.2014 van het College van burgermeester en schepenen voor de vernieuwing van uw C-kaart wegens verval huidige kaart; een attest van de Ambassade van Kazachstan omtrent uw naam; een Russische geboorteakte; een brief van het gemeentebestuur Temse d.d. 04.07.2013 omtrent uw inschrijving op uw adres; een uittreksel uit het bevolkingsregister d.d. 09.10.2013; een akte van overlijden van uw grootmoeder d.d. 03.12.2019; een getuigschrift van woonst met historiek van het adres d.d. 11.12.2019; een uittreksel uit het bevolkingsregister met gezinssamenstelling d.d. 11.12.2019; een inschrijvingsformulier schooljaar 2019-2020 van CVO De Vlaamse Ardennen 'Secretariaatsmedewerker'; 4 brieven van de VDAB d.d. 16.04.2018, 14.05.2018, 22.11.2018 en 01.10.2019 aangaande de 'infosessie over magazijnmedewerker'; een brief van de VDAB d.d. 20.11.2019 voor een afspraak 'medische onderzoek' in functie van uw 5-daagse opleiding heftruckbestuurder; uw identiteitskaart voor vreemdelingen; uw inschrijving KA Temse d.d. 28.08.2006; uw inschrijving bij KA Temse voor één van de erkende levensbeschouwingen d.d. 01.09.2006; een leerlingenfiche van het KA Temse schooljaar 2006-2007; een brief van GO! Lyceum aan de Stroom d.d. 12.12.2019; een getuigschrift van de eerste graad van het secundair onderwijs d.d. 30.06.2007; een oriënteringsattest A van het secundair onderwijs d.d. 30.07.2007; notulen van KA Temse schooljaar 2006-2007; een brief van ACDO Newton aangaande uw aanvraag van een getuigschrift d.d. 17.12.2019; een bewijs van inschrijving bij ACOD Newton d.d. 16.12.2019; twee inschrijvingsformulieren schooljaar 2019-2020 - Loodgieter, basis installaties en Loodgieter, water en afvoerleidingen; twee brieven van vriendinnen van uw moeder; uw belastingaangifte 2014 - inkomsten 2013; uw curriculum vitae; een brief van Korfine over de bevestiging voor een huurwaarborg en een bijlage over de bijzondere voorwaarden huurwaarborg en kapitalisatie; een verzekeringscontract van DW verzekeringen in de hoedanigheid van huurder en/of gebruiker; een brief 'hoe kunt u de RJV contacteren'; 4 brieven van de Rijksdienst voor jaarlijkse vakantie over de berekening van uw vakantiegeld; een brief van 'Woonakker' over uw inschrijvingen voor uw woongelegenheden; een inschrijvingsbewijs bij 'Woonakker'; uw aanslagbiljet personenbelasting en

aanvullende belastingen, inkomstenjaar 2012 - aanslagjaar 2013; een brief van de Directie Brussel invordering - Dienst Terugbetalingen; een brief van de Federale Overheidsdienst Financiën, kennisgeving van aanwending van een teruggave; een brief van DW verzekeringen, uitnodiging tot betaling; een brief van DW verzekeringen, benieuwd hoeveel DW Oscars u al heeft gespaard; een brief van Fonds van bestaanszekerheid van de werklieden uit het bouwbedrijf; een brief van de Rijksdienst voor jaarlijkse vakantie - aanvraag voor betaling van het vakantiegeld per overschrijving; een brief van de Rijksdienst voor jaarlijkse vakantie - Directie vakantieberekeningen, Dienst betalingsproblemen; drie brieven van de 'Bond Moyson'; een aankoopbevestiging bij 'Telenet'; details van de factuur voor drinkwater; een brief van 'Lampiris'; een brief van 'Telenet' aanpassing tarieven en een kopie van uw C-kaart."

Het administratief dossier bevestigt deze correcte weergave van het uitgeoefende hoorrecht. De hoorplicht is niet geschonden.

2.1.5. De bestreden beslissing stelt correct dat artikel 44bis, §2, van de Vreemdelingenwet vereist dat rekening moet gehouden worden met de duur van verzoekers verblijf in België, met de leeftijd, gezondheidssituatie en de sociale of culturele integratie en de bindingen met het herkomstland.

Over deze elementen motiveert de bestreden beslissing dienaangaande:

"In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong

U hebt geen gezin gesticht op het grondgebied.

Uw moeder (R. E., geboren op 22.12.1970 te Almaty, nationaliteit: Kazachstan, C-kaart geldig tot 06.06.2023) en uw broer (R. A., geboren op 27.07.1997 te Almaty, nationaliteit: Kazachstan. C-kaart geldig tot 23.07.2018) verblijven in België. Uw moeder kwam tot 14.04.2018 op bezoek in de gevangenis (zie bezoekerslijst tot 14.04.2020).

Uw grootmoeder is op 04.06.2014 overleden en is te Temse begraven. Het is spijtig dat u het graf van uw grootmoeder niet langer zou kunnen bezoeken wanneer u België in de toekomst zou moeten verlaten, maar dat is enkel een gevolg van uw eigen misdadig gedrag.

Met betrekking tot uw broer, R. A. kan opgemerkt worden dat deze sinds 12.02.2017 opgesloten is in de gevangenis. Voor uw broer werd eveneens een beslissing tot beëindiging van het verblijf opgesteld.

Opdat een relatie tussen meerderjarige kinderen en hun moeder en tussen broers onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM) kan vallen, zijn er in beginsel bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 16567/10, Nacic e.a. v. Zweden, par. 76). Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen u, uw broer en uw moeder. Uit de omstandigheid dat u bij uw moeder en bij uw broer woonde alvorens uw opsluiting en dat u na uw invrijheidstelling opnieuw bij haar mag inwonen en er welkom bent voor de verderzetting van uw penitentiair verlot kan niet ipso facto een band van afhankelijkheid tussen jullie worden afgeleid. Het gegeven dat uw moeder u kwam bezoeken in de gevangenis wijst op zich ook nog niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden. Uit het 'actualisatieverslag met het oog op penitentiair verlot blijkt dat u de tijd samen met uw moeder apprecieert, maar stelt dat uw band nooit meer hetzelfde zal zijn sinds zij u heeft 'verraden' bij de politie. Uw leeftijd, met name 27 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een ieven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U toont niet aan dat u met de door u reeds doorlopen werkervaringen, de behaalde deelcertificaten en de recent gevolgde vijfdaagse vorming heftruckbestuurder niet werkzaam zou kunnen zijn in uw herkomstland of

daar waar u zich zou vestigen. Een loutere financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familie aan te tonen. Financiële ondersteuning kan door uw moeder gegeven worden, ook als u in het buitenland verblijft (bijvoorbeeld door middel van stortingen). Uw broer bracht bij zijn hoorrecht een brief aan van de dokter van uw moeder. Uw moeder heeft pijn ter hoogte van de linker schouder. De orthopedist stelde de diagnose van impingement en raadde een ingreep aan. Zij volgde reeds lange tijd kine zonder resultaat. Op 12.11.2019 werd er een infiltratie toegediend. Uw broer legde geen attest voor waaruit blijkt dat uw moeder mantelzorg nodig zou hebben, noch legde hij bewijsstukken voor waaruit blijkt dat zijn en/of uw aanwezigheid in België vereist zou zijn om voor uw moeder te zorgen. Gezien u en uw broer al gedurende een hele tijd afwezig zijn daar jullie in detentie zitten, kan toch verondersteld worden dat zij ofwel voor zichzelf kan zorgen of dat zij andere maatregelen getroffen heeft. Bovendien kan, indien nodig, een beroep gedaan worden op diverse diensten die thuisverpleging aanbieden. Aangezien u en uw broer in de gevangenis verblijven, kunnen jullie nu ook niet instaan voor hulp aan uw moeder. U kan contact onderhouden met uw moeder via de moderne communicatiemiddelen, eventueel kan zij u bezoeken daar waar u zich vestigt, er wordt immers niet aangetoond dat zij niet (voor korte perioden) zou kunnen reizen.

Het bestaan van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie kan niet vastgesteld worden. Aldus wordt het bestaan van een gezinsleven dat onder de bescherming valt van artikel 8 EVRM niet aangetoond.

Hoe dan ook, volgens artikel 8, tweede lid, van het EVRM wordt een inmenging in het familieleven toegestaan wanneer deze bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Welnu, uit de belangenafweging blijkt dat de actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging die u door uw persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde en openbare veiligheid zwaarder weegt dan de persoonlijke en gezinsbelangen die u kan doen gelden.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 31.01.2000, op 7-jarige leeftijd, in België bent aangekomen. Inmiddels bent u bijna 28 jaar oud. De omstandigheid dat u al op zeer jonge leeftijd in België aangekomen bent, waardoor u een band hebt opgebouwd met België, is als zodanig geen bijzondere omstandigheid. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd, dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Uit niks blijkt echter dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijkt geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden heeft miskend ondanks de meerdere kansen die u geboden werden. Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit u zich zelfs tijdens uw detentie niet kan houden aan de regels en daardoor 2 veroordelingen en verscheidene tuchtmaatregelen dienden genomen te worden. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt van het plegen van strafbare feiten.

Aangezien u op zeer jonge leeftijd in België aankwam, zal het terugkeren naar Kazachstan of naar een derde land, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld aanpassing van u vergen. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Kazachstan of in een derde land te vestigen. U stelt dat u de taal niet spreekt, u daar niks kent, u er geen familie heeft, u het land niet kent omdat u op 7-jarige leeftijd naar België kwam, u niet zou weten waar er te wonen of wat u daar zou moeten doen en er zelfs nog nooit op reis bent geweest. U blijft op dit punt in gebreke enig begin van bewijs voor te leggen of enige nadere, concrete toelichting te verstrekken. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat uw moeder nog kennissen dan wel familie heeft in Kazachstan waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Er wordt evenmin aangetoond dat de medische toestand van uw moeder van dien aard is dat zij u niet tijdelijk zou kunnen vergezellen om u er wegwijs te maken. Zelfs indien er toch geen sociaal netwerk zou zijn, laat uw leeftijd toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis opnieuw de banden met dit land aan te halen en aldaar opnieuw een leven uit te

bouwen zonder al te grote moeilijkheden. U verklaarde in uw hoorrecht de taal niet te spreken maar uit uw leerlingenfiche van het KA Temse blijkt dat er tussen u, uw moeder en uw broer Russisch wordt gesproken. Eveneens blijkt uit uw Curriculum Vitae dat u een heel goede kennis van het Russisch heeft, dus spreektaal is geen probleem. Het gegeven dat u het Russisch als spreektaal beheerst, geeft u een voorsprong bij het volgen van eventuele bijkomende lees- en schrijflessen. Daar het recht op verblijf van uw broer (R. A.) eveneens beëindigd werd, zouden jullie elkaar desgewenst kunnen ondersteunen om jullie leven in het herkomstland dan wel elders opnieuw op te bouwen. Een deel van het gezinsleven kan daar worden verdergezet. Uw strafeinde is op 21.04.2022 en dat van A. op 16.04.2022.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in uw thuisland dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in uw thuisland dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u tussen 2008 en 2013 (sporadisch) heeft gewerkt, is niet van die aard om overwogen maatregel te milderen. De vaardigheden die u zowel tijdens uw werk buiten de gevangenis als in de gevangenis (magazijnier) en uw opleidingen in België opgepikt heeft, alsook de behaalde deelcertificaten en de recent gevolgde 5-daagse vorming heftruckbestuurder zullen u wellicht ook in uw thuisland of daar waar u zich zal vestigen van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt enkel positief beïnvloeden. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Kazachstan, of daar waar u zich zal vestigen, geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

Hoe dan ook, de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. U bevindt zich als 27-jarige reeds in de strafcategorie tussen 7 en 10 jaar. De feiten waarvoor u veroordeeld werd, zijn bijzonder ernstig en getuigen van een gewelddadige instelling, een verregaand gebrek aan normbesef en een criminele ingesteldheid.

U maakte reeds tal van slachtoffers en het risico dat u nog meer slachtoffers zal maken, is reëel. Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen, in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet- onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België. § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden. Uit uw administratief dossier blijkt dat uw negatief en opgefokte gedrag mede beïnvloed leek door het feit dat de psychiater uw medicatie drastisch had afgebouwd. U legt geen enkel medisch attest voor waaruit blijkt dat u een bepaalde medische behandeling zou nodig hebben, dan wel bepaalde medicatie, die enkel in België beschikbaar en toegankelijk zou zijn.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.”

Uit deze motieven blijkt dat rekening is gehouden met het ontbreken van een band met het herkomstland, waar evenwel ook verzoekers broer naartoe moet, met de lange verblijfsduur van verzoeker in België, het gegeven dat verzoeker geen gezondheidsproblemen heeft, diens economische situatie en het gegeven dat integratie niet kan aanvaard worden, gelet op de vele veroordelingen en de tijd van verblijf in de gevangenis. Ook de band met familieleden werd onderzocht en besproken in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing beklemt toont terecht dat de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten in dit geval primeert, gelet op de ernstige bedreiging van de openbare orde. De bestreden beslissing dient in haar geheel gelezen te worden. De bestreden beslissing kent een evenwichtige belangenafweging.

De motieven zijn niet kennelijk onredelijk en vinden steun in het administratief dossier.

Uit het voorgaande blijkt tevens dat artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet niet is geschonden. Verzoeker heeft geen kind of partner en kent geen gezondheidsprobleem, minstens werd dit niet kenbaar gemaakt. Er werd rekening gehouden met het ontbreken van een band met het herkomstland en met verzoekers lang verblijf sedert diens jeugd in België. De bewering dat verzoeker misschien niet over een paspoort zal beschikken en dat de band met diens broer, die ook geconfronteerd is met een beëindiging van diens verblijf, de onzekerheid dat verzoeker over een permanent verblijf kan beschikken, niet is onderzocht, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Deze elementen zijn louter hypothetisch en door niets ondersteund.

De artikelen 44bis en 74/13 van de Vreemdelingenwet zijn niet geschonden.

2.1.6. Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert in het tweede middel de schending aan van: *“het artikel 8 van het Europees Verdrag tot de bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 maart 1950) en van het proportionaliteitsbeginsel.”*

Het tweede middel licht toe:

“2.1

Dat, ten gevolge van de aan verzoekers betekende beslissing, verzoeker niet in België kan verblijven, het land dient te verlaten en van het land waar hij is opgegroeid, waar zijn moeder en broer wonen en waar hij de intentie heeft om zijn leven te verbeteren, wordt gescheiden.

Dat dit een verregaande ingreep is op zijn recht op privé-en gezinsleven en derhalve schending uitmaakt van het art. 8 E.V.R.M. en van het proportionaliteitsbeginsel.

Art. 8 van het E.V.R.M. bepaalt :

“1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé-leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de Wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen”.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens aanvaardt dat uitzetting een overheidsinmenging inhoudt op de door het art. 8 E.V.R.M. gewaarborgde rechten zodat moet worden uitgemaakt of de inmenging gerechtvaardigd is onder de tweede paragraaf van dit artikel.

Dat volgens de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens de te nemen maatregel moet getoetst worden aan de noodzakelijkheid ervan in een democratische samenleving; namelijk de proportionaliteit tussen de maatregel en het beoogde doel.

Dat er telkens de belangen moeten worden afgewogen tussen enerzijds de bescherming van de openbare orde en anderzijds het recht op een familieleven.

In concreto betekend dit dat de uitwijzende staat een groter voordeel moet hebben bij de uitwijzing dan het nadeel dat betrokkene hierdoor ondervindt.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens stelde reeds dat een essentieel element voor de beoordeling van de proportionaliteit van de maatregel is de ernst van de door verzoekster gepleegde inbreuken.

Dat de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, in deze benadering niet gerechtvaardigd/proportioneel is, daar deze enkel als gevolg heeft dat verzoekers recht op zijn privé-en gezinsleven, meer bepaald zijn verblijf in België, waar hij bijna zijn leven heeft opgebouwd en waar zijn naaste familieleden wonen, geschonden wordt en dat de overheid geen enkel voordeel heeft bij het nemen van dergelijke beslissing.

2.2

Volgens verweerder houdt de beslissing geen disproportionele inmenging in het gezinsleven van betrokkene in.

Dat verzoeker opmerkt dat de zeer algemene en vage stelling dat de beslissing geen disproportionele inmenging in het gezinsleven van betrokkene inhoudt, geenszins, in het licht van de vereiste concrete belangenafweging onder artikel 8 EVRM, voldoet.

Eerst en vooral merkt verzoeker opnieuw op dat er door verweerder geen onderzoek werd ingesteld of verzoeker een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vormt.

Verweerder gaat daarnaast geheel voorbij aan het gegeven dat er, aan de hand van de criteria die het EHRM in zijn rechtspraak aangeeft, een correcte en concrete billijke afweging moet worden gemaakt tussen het privé-leven en de individuele belangen van verzoeker, die sinds zijn 7 jaar in België woont enerzijds, en het algemeen belang, anderzijds.

Uit de bestreden beslissing blijkt enkel een concrete afweging van het algemeen belang van de Belgische staat.

Daarentegen kan uit de bestreden beslissing niet worden afgeleid/vastgesteld dat er voor verzoeker eveneens een concrete en grondige afweging van zijn individuele belangen, zoals vereist door artikel 8 van het EVRM, heeft plaats gehad.

Dat de motivatie van verweerder dan ook een algemene en stereotype motivatie is en al evenmin kan beschouwd worden als een concrete en grondige afweging van zijn individuele belangen, zoals vereist door artikel 8 van het EVRM.

In casu heeft er dus geen een concrete en dus correcte billijke belangenafweging plaatsgevonden waardoor er sprake is van een en schending van artikel 8 van het EVRM en van het proportionaliteitsbeginsel.

2.3

Verzoeker wil dienaangaande verwijzen naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 18 december 2014 nr. 135.326 waarin wordt gesteld dat het algemene besluit dat de zeer ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit het gedrag van betrokkene voortvloeit zodanig is dat zijn "familie en persoonlijk belangen (en die van de zijnen in onderhavig geval geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde", geenszins voldoet in het licht van de concrete belangenafweging die onder artikel 8 van het EVRM wordt vereist.

Ook in het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 20 mei 2014 nr. 125.83710 komt de Raad tot het besluit dat de zeer algemene en vage stelling ("het familiale en persoonlijke belang van verzoeker is hier dan ook ondergeschikt") geenszins voldoet aan de vereiste concrete belangenafweging onder artikel 8 EVRM."

2.2.2. Verzoeker betwist opnieuw dat hij geen actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor het fundamentele belang van de samenleving. De Raad is het hiermee niet eens en verwijst naar de uitvoerige bespreking van het eerste middel, waarbij werd aangetoond dat hij wel degelijk een bedreiging vormt.

Voorts kan verzoeker niet gevolgd worden in de stelling dat zijn broer in België zal verblijven. Ook zijn broer is geconfronteerd met de beëindiging van diens verblijf en zal België moeten verlaten. Het enige familielid dat in België verblijft, is verzoekers moeder.

De Raad verwijst naar het laatste citaat van de bestreden beslissing, weergegeven onder punt 2.1.5.

Artikel 8 van het EVRM bepaalt als volgt:

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de

ationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven.

De Raad kijkt in eerste instantie na of de verzoeker een beschermingswaardig privé- en/of familie- en gezinsleven aanvoert in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven, dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (EHRM 31 oktober 2002, *Yildiz/Oostenrijk*, § 34; EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk (GK)*, § 61).

Daargelaten dat verzoeker nog steeds in de gevangenis verblijft en dus gescheiden leeft van diens broer en moeder, merkt de Raad op dat verzoeker meerderjarig is.

De Raad wijst erop dat artikel 8 van het EVRM enkel effectief beleefde nauwe persoonlijke banden beoogt. De bescherming die deze bepaling biedt, heeft hoofdzakelijk betrekking op het kerngezin (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland (GK)*, § 94). Dit gezin is beperkt tot de ouders en de kinderen, en kan slechts zeer uitzonderlijk worden uitgebreid naar andere naaste familieleden die een belangrijke rol kunnen spelen binnen het gezin. Het EHRM oordeelt ook dat ‘de relaties tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs van de bescherming van artikel 8 zullen genieten zonder dat het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid wordt aangetoond, naast de gewone affectieve banden’ (EHRM 13 februari 2001, *Ezzouhdi/Frankrijk*, § 34; EHRM 10 juli 2003, *Benhebba/Frankrijk*, § 36).

Uit de rechtspraak van het EHRM blijkt dat, hoewel de gezinsband tussen echtgenoten en partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen verondersteld wordt, dit niet geldt in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen of tussen broers. Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen enkel beschermd wordt door artikel 8 van het EVRM indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de normale affectieve banden wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, *Mokrani/Frankrijk*, § 33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, *K.M./Zwitserland*, § 59). In dit geval toont verzoeker niet aan dat er bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan de normale affectieve banden, bestaan. Verzoeker toont niet het bestaan van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familieleven aan.

Aangenomen kan worden dat verzoeker een privéleven heeft opgebouwd in België.

Artikel 8 van het EVRM verleent geen enkele categorie vreemdelingen een absoluut recht op niet-uitwijzing. Uit de rechtspraak van het Hof blijkt desalniettemin overduidelijk dat de uitwijzing van een vreemdeling in bepaalde omstandigheden in strijd is met artikel 8 van het EVRM (zie bijvoorbeeld de arresten *Moustaquim en Boultif*, voornoemd, *Beldjoudi c. Frankrijk*, 26 maart 1992, reeks A 234-A ; zie ook *Amrollahi c. Denemarken*, nr [56811/00](#), 11 juli 2002, *Yilmaz c. Duitsland*, nr [52853/99](#), 17 april 2003, en *Keles c. Duitsland*, nr [32231/02](#), 27 oktober 2005). Het Hof heeft in zijn arrest *Boultif* de criteria opgesomd die moeten worden gehanteerd om te beoordelen of een verwijderingsmaatregel nodig was in een democratische samenleving en in verhouding was tot het legitieme nagestreefde doel. Deze criteria – die worden weergegeven in paragraaf 40 van het arrest van de Kamer – zijn de volgende:

- de aard en de ernst van de inbreuk begaan door de betrokkene;
- de duur van het verblijf van de betrokkene in het land waaruit hij wordt uitgewezen;
- de duur die verstreken is sinds de inbreuk, en het gedrag van de betrokkene tijdens die periode;
- de nationaliteit van de betrokkene;
- de gezinssituatie van de betrokkene en, naargelang het geval, de duur van het huwelijk, alsook andere factoren die getuigen van een daadwerkelijk gezinsleven;
- de vraag of de echtgenoot kennis had van de inbreuk bij de totstandkoming van de gezinsband;
- de vraag of er kinderen zijn geboren uit dit huwelijk en desgevallend hun leeftijd, en;
- de ernst van de moeilijkheden die de echtgenoot dreigt te ondervinden in het land waarheen de betrokkene zal worden uitgewezen.

Verzoeker is niet gehuwd, heeft geen partner en geen kinderen. De duur van verzoekers verblijf staat in de bestreden beslissing omschreven en getuigt van een lang verblijf in België. Ook zijn nationaliteit

(Kazachs) is gekend. Uit hetgeen voorafgaat blijkt overduidelijk dat verzoeker verschillende ernstige misdrijven heeft begaan, waarvan ook in staat van herhaling en hij een gevaar en ernstige bedreiging vormt voor de samenleving. Het laatste misdrijf is recent en nog tijdens zijn gevangenisverblijf gepleegd (januari 2019, enkele maanden na een eerdere veroordeling voor drugsfeiten). Bijgevolg heeft de bestreden beslissing rekening gehouden met de *Boultif*-criteria.

De bestreden beslissing bespreekt de elementen van verzoekers privéleven, kenbaar gemaakt voor het nemen van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing erkent dat verzoeker zijn opleidingen in België volgde, dat hij sociale en culturele banden heeft opgebouwd, maar oordeelt dat deze niet opwegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat verzoeker is voor de ernstige verstoring van de openbare orde. Verder stelt de bestreden beslissing correct dat blijkt dat verzoeker Russisch spreekt met zijn moeder en dat de medische toestand van de moeder niet van dien aard is dat deze verzoeker tijdig kan vergezellen. De bestreden beslissing wijst erop dat verzoekers moeder wellicht nog kennissen of familie heeft in Kazachstan. Bovendien kan verzoeker, gelet op zijn leeftijd (ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing bijna 28 jaar), een sociaal netwerk opbouwen. Het contact met vrienden en familie in België kan via moderne communicatiemiddelen onderhouden worden. Verder heeft verzoeker slechts sporadisch gewerkt in België en het gedurig plegen van misdrijven wijst niet op een integratie in België. De bestreden beslissing oordeelt correct dat de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten in dit geval primeren boven de individuele belangen van verzoeker. De bestreden beslissing stelt juist dat de gepleegde feiten bijzonder ernstig zijn en getuigen van een gewelddadige instelling en een verregaand gebrek aan normbesef en een criminele ingesteldheid. De bestreden beslissing stelt correct dat verzoeker al tal van slachtoffers maakte en dat het risico dat verzoeker nog meer slachtoffers kan maken reëel is. Ook met de individuele belangen van verzoeker werd rekening gehouden.

Een evenwichtige belangenafweging werd gemaakt. De bestreden beslissing is proportioneel genomen.

Artikel 8 van het EVRM en het proportionaliteitsbeginsel zijn niet geschonden.

De verwijzing naar arresten van de Raad doen aan het voorgaande geen afbreuk omdat elk geval individueel beoordeeld wordt en deze arresten geen precedentswaarde kennen in het Belgische rechtssysteem.

2.3. De Raad besluit dat beide middelen ongegrond zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend twintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN